

اعمال شب های قدر (به همراه دعای جوشن کبیر)

از مفاتیح - الجنان

لطفا برای شادی روح

مرحومه مغفوره "رقیه چاوشی"

فاتحه و صلوات بفرستید

فهرست:

۳.....اعمال مشترک

۹.....اعمال شب ۱۹ ماه مبارک رمضان

۱۱.....اعمال شب ۲۱ ماه مبارک رمضان

۲۶.....اعمال شب ۲۳ ماه مبارک رمضان

۳۵.....دعای جوشن کبیر

اعمال مشترک شب‌های قدر

شب نوزدهم، این شب با عظمت آغاز شب‌های قدر است و شب قدر آن شبی است که در طول سال، شبی به خوبی و فضیلت آن یافت نمی‌شود و عمل در این شب از عمل در طول هزار ماه بهتر است و تقدیر امور سال در این شب صورت می‌گیرد و فرشتگان و روح که اعظم فرشتگان الهی است، در این شب به اذن پروردگار به زمین فرود می‌آیند و به محضر امام زمان (عج) می‌رسند و آنچه را که برای هر فرد مقدر شده بر آن حضرت عرضه می‌دارند.

و اعمال شب‌های قدر دو نوع است:
یکی اعمالی که در هر سه شب باید انجام داد و دیگر
اعمالی که ویژه به هر یک از شب‌های قدر است.
نخست: اعمالی است که در هر سه شب باید انجام داد:
و آن چند عمل است:

اول:

غسل کردن.

علامه مجلسی فرموده: بهتر است غسل این شبها در هنگام غروب آفتاب انجام گیرد که نماز شام را با غسل بخواند.

دوم:

دو رکعت نماز که در هر رکعت پس از سوره «حمد»، «هفت مرتبه» «توحید» خوانده و پس از فراغت از نماز «هفتاد مرتبه» بگوید: «أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ وَأَتُوبُ إِلَيْهِ» در روایت نبوی است: که از جای برنخیزد تا خدا او و پدر و مادرش را ببامزد... تا پایان روایت.

سوم:

قرآن مجید را باز کند و در برابر خود گرفته و بگوید:
اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِكِتَابِكَ الْمُنَزَّلِ وَمَا فِيهِ وَفِيهِ اسْمُكَ الْأَكْبَرُ
وَأَسْمَاؤُكَ الْحُسْنَى وَمَا يُخَافُ وَيُرْجَى أَنْ تَجْعَلَنِي مِنْ عُمَّتَائِكَ
مِنَ النَّارِ. خدایا؛ از تو می‌خواهم به حق کتاب نازل
شده‌ات و آنچه در آن است و در آن است نام
بزرگ‌ترت و نام‌های نیکوترت و آنچه بیم‌انگیز است و

امیدبخش، اینکه مرا از آزادشدگان از آتش دوزخ قرار
دهی. سپس هر حاجت که دارد بخواهد.

چهارم:

قرآن مجید را روی سر بگذارد و بگوید:

اللَّهُمَّ بِحَقِّ هَذَا الْقُرْآنِ وَبِحَقِّ مَنْ أَرْسَلْتَهُ بِهِ وَبِحَقِّ كُلِّ مُؤْمِنٍ
مَدَحْتَهُ فِيهِ وَبِحَقِّكَ عَلَيْهِمْ فَلَا أَحَدَ أَعْرَفُ بِحَقِّكَ مِنْكَ. خدایا؛

به حق این قرآن و به حق کسی که آن را بر او فرستادی
و به حق هر مؤمنی که او را در آن ستودی و به حق

خود بر آنان، پس احدی شناساتر از تو به حق تو

نیست. سپس ده مرتبه بگو «يَا اللَّهُ» و ده

مرتبه «بِمُحَمَّدٍ» و ده مرتبه «بِعَلِيٍّ» و ده

مرتبه «بِقَاطِمَةَ» و ده مرتبه «بِالْحَسَنِ» و ده

مرتبه «بِالْحُسَيْنِ» و ده مرتبه «بِعَلِيِّ بْنِ الْحُسَيْنِ» و ده

مرتبه «بِمُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ» و ده مرتبه «بِجَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدٍ» و

ده مرتبه «بِمُوسَى بْنِ جَعْفَرٍ» و ده مرتبه «بِعَلِيِّ بْنِ

مُوسَى» و ده مرتبه «بِمُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ» و ده مرتبه «بِعَلِيِّ بْنِ

مُحَمَّدٍ» و ده مرتبه «بِالْحَسَنِ بْنِ عَلِيٍّ» و ده

مرتبه «بِالْحُجَّةِ». «به ذات ای خدا؛ به حق محمد؛ به حق علی؛ به حق فاطمه؛ به حق حسن؛ به حق حسین؛ به حق علی بن الحسین؛ به حق محمد بن علی؛ به حق جعفر بن محمد؛ به حق موسی بن جعفر؛ به حق علی بن موسی؛ به حق محمد بن علی؛ به حق علی بن محمد؛ به حق حسن بن علی؛ به حق حجت. پس هر حاجتی که داری از خدا بخواه.

پنجم:

حضرت سید الشهداء (علیه السلام) را زیارت کند. در روایت آمده: هنگامی که شب قدر می شود، منادی از آسمان هفتم از پشت عرش ندا سر می دهد که خدا هر که را به زیارت مزار امام حسین (علیه السلام) آمده آمرزید.

ششم:

این شبها را احیا بدارد؛ روایت شده: هر که شب قدر را احیا بدارد، گناهایش آمرزیده می شود، هر چند به شماره ستارگان آسمان و سنگینی کوهها و پیمانه دریاها باشد.

هفتم:

صد رکعت نماز بجا آورد که فضیلت بسیار دارد و بهتر آن است که در هر رکعت پس از سوره «حمد»، «ده مرتبه» «توحید» بخواند.

هشتم:

این دعا را بخواند:

اللَّهُمَّ إِنِّي أُمْسَيْتُ لَكَ عَبْدًا دَاخِرًا لَا أَمَلُكَ لِنَفْسِي نَفْعًا وَلَا
ضَرًّا وَلَا أَصْرِفُ عَنْهَا سُوءًا، أَشْهَدُ بِذَلِكَ عَلَى نَفْسِي،
وَأَعْتَرِفُ لَكَ بِضَعْفِ قُوَّتِي، وَقَلَّةِ حِيلَتِي، فَصَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ
وَالِ مُحَمَّدٍ وَأَنْجِزْ لِي مَا وَعَدْتَنِي وَجَمِيعَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ
مِنَ الْمَغْفِرَةِ فِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ، وَأَتِمِّمْ عَلَيَّ مَا آتَيْتَنِي فَإِنِّي عَبْدُكَ
الْمَسْكِينُ الْمُسْتَكِينُ الضَّعِيفُ الْفَقِيرُ الْمَهِينُ. اللَّهُمَّ لَا تَجْعَلَنِي
نَاسِيًا لِذِكْرِكَ فِيمَا أَوْلَيْتَنِي، وَلَا غَافِلًا لِإِحْسَانِكَ فِيمَا
أَعْطَيْتَنِي، وَلَا آيسًا مِنْ إِبَابِكَ وَإِنْ أَبْطَأْتُ عَنِّي فِي سَرَاءٍ
كُنْتُ أَوْ ضَرَاءٍ أَوْ شِدَّةٍ أَوْ رَخَاءٍ أَوْ عَافِيَةٍ أَوْ بَلَاءٍ أَوْ بُؤْسٍ
أَوْ نَعْمَاءٍ إِنَّكَ سَمِيعُ الدُّعَاءِ. خدایا؛ شام کردم درحالی که برای
تو فقط بنده کوچک و خواری هستم که برای خویش

سود و زبانی را اختیار ندارم و نمی‌توانم از خود پیش‌آمد
بدی را بازگردانم، به این امر بر خویش گواهی می‌دهم و
در پیشگاهت به ناتوانی و کمی چاره‌ام اقرار می‌کنم، خدایا
بر محمد و خاندان محمد درود فرست و آنچه را به من و همه
مردان و زنان مؤمن، از آمرزش در این شب وعده دادی
وفا کن و آنچه را به من عنایت فرموده‌ای کامل ساز که من
بنده بیچاره، درمانده، ناتوان، تپیدست و خوار توأم. خدایا
مرا فراموش کننده ذکرت، در آنچه سزاوار آتم فرمودی
قرار نده و نه فراموش کننده احسانت، در آنچه عطایم
کردی و نه ناامید از اجابتت، گرچه زمانی طولانی گردد،
چه در خوشی یا ناخوشی، یا سختی، یا آسانی، یا
تندرستی، یا بلا، یا تنگدستی، یا نعمت، همانا تو شنونده
دعایی. کفعمی از امام زین‌العابدین (علیه‌السلام) روایت کرده
که حضرت در این شب‌ها، در حال قیام و قعود و رکوع
و سجود این دعا را می‌خواند؛

و علامه مجلسی فرموده: بهترین اعمال در این شب‌ها،
درخواست آمرزش و دعا است برای حوایج دنیا و آخرت

خود و پدر و مادر و خویشان و برادران و خواهران
مؤمن، چه آنان که زنده‌اند و چه آنان که از دنیا رفته‌اند و
خواندن اذکار و صلوات بر محمد و آل
محمد (صلی الله علیه و آله) به هر اندازه که بتوان؛

و در بعضی از روایات وارد شده: دعای «جوشن
کبیر» در این سه شب خوانده شود. فقیر گوید: که دعای
جوشن کبیر را در بخش‌های پیش آورده‌ام.

روایت شده: که خدمت رسول خدا (صلی الله علیه و آله)
عرض شد: اگر شب قدر را یافتم، از خدا خود چه
بخواهم؟ فرمود: تندرستی.

اعمال ویژه هر یک از این شب‌ها

اعمال شب نوزدهم ماه رمضان
اما اعمال شب نوزدهم چند چیز است:

اول:

گفتن صد مرتبه: اَسْتَغْفِرُ اللهَ رَبِّي وَ اَتُوبُ اِلَيْهِاز پروردگارم
خدا آمرزش می جویم و به سوی او می پویم

دوم:

گفتن صد مرتبه: اَللّهُمَّ الْعَنْ قَتْلَةَ اَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ خدایا قاتلان امیر
المؤمنین را لعنت کن

سوم:

دعای «یا ذَا الَّذِي كَانَ» را که در قسم چهارم گذشت
بخواند.

چهارم:

این دعا را بخواند: اَللّهُمَّ اجْعَلْ فِيمَا تُقْضِي وَ تُقَدِّرُ مِنَ الْاَمْرِ
الْمَحْتُومِ وَ فِيمَا تَفْرُقُ مِنَ الْاَمْرِ الْحَكِيمِ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ وَ فِي
الْقَضَاءِ الَّذِي لَا يَرُدُّ وَ لَا يُبَدِّلُ اَنْ تَكْتُبَنِي مِنْ حُجَّاجِ بَيْتِكَ
الْحَرَامِ الْمَبْرُورِ حَجُّهُمْ الْمَشْكُورِ سَعِيهِمْ الْمَغْفُورِ ذُنُوبِهِمْ
الْمُكَفَّرِ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ وَ اجْعَلْ فِيمَا تُقْضِي وَ تُقَدِّرُ اَنْ تُطِيلَ
عُمْرِي وَ تُوسِّعَ عَلَيَّ فِي رِزْقِي وَ تَفْعَلَ بِي كَذَا وَ كَذَا.
خدایا مقرر فرما در آنچه حکم میکنی، و تقدیر مینمایی از

فرمان حتمی، و در آنچه جدا می‌کنی از کار حکیمانه در شب قدر، و در آن حکم حتمی که برگشت و تغییری ندارد، اینکه مرا از حاجیان خانه محترمت بنویسی، حاجیبانی که حجتشان قبول، سعیشان پذیرفته، گناهانشان آمرزیده، بدی‌هایشان نادیده گرفته شده است، و در آنچه حکم می‌کنی و تقدیر می‌نمایی، مقرر فرما که عمرم را طولانی نمایی، و در روزی ام بر من وسعت بخشی، و با من چنین و چنان کنی.

و به جای «کذا و کذا» حاجت خود را بیان کند.

اعمال شب بیست و یکم ماه رمضان

فضیلت این شب نورانی از شب نوزدهم بیشتر است و باید «[اعمال این شب](#)» را از غسل و احیا و زیارت و نماز «هفت توحید» و قرآن بر سر گرفتن و صد رکعت نماز و «[دعای جوشن کبیر](#)» و غیر آن‌ها را

انجام داد و در غسل و احیا و سعی در عبادت، در این شب و شب بیست و سوم اصرار ورزید؛ در روایات به این معنی که شب قدر یکی از این دو شب می باشد، تأکید شده.

در چند روایت آمده که از معصوم خواسته شد: مشخص کنید که شب قدر کدام یک از این دو شب است؟ ایشان تعیین نکرد، بلکه فرمود: «ما أَيْسَرَ لَيْلَتَيْنِ فِيمَا تَطْلُبُ؛ چه آسان است دو شب در آنچه می جویی» یا آنکه فرمود: «ما عَلَيْكَ أَنْ تَفْعَلَ خَيْرًا فِي لَيْلَتَيْنِ؛؛ باکی بر تو نیست که در هر دو شب کار خیر انجام دهی» و مانند آن [روایات باز هم هست].

وَقَالَ شَيْخُنَا الصَّدُوقُ فِيمَا أَمَلِي عَلَى الْمَشَايخِ فِي مَجْلِسٍ وَاحِدٍ مِنْ مَذْهَبِ الْإِمَامِيَّةِ: «وَمَنْ أَحْيَا هَاتَيْنِ اللَّيْلَتَيْنِ بِمَذَاكِرَةِ الْعِلْمِ فَهُوَ أَفْضَلُ».؛ و شیخ ما صدوق در آنچه بر بزرگان در یک مجلس راجع به مذهب

امامیه دیکته کرده چنین فرمود: «هر که این دو شب را با بحث‌های علمی احیا بدارد بهتر است.»
به هر صورت از این شب شروع کند به خواندن «دعاهای شب‌های دهه آخر ماه» که از جمله آن‌ها این دعایی است که شیخ کلینی در کتاب کافی از امام صادق (علیه‌السلام) روایت کرده که در دهه آخر ماه رمضان در هر شب بخوان:

أَعُوذُ بِجَلَالِ وَجْهِكَ الْكَرِيمِ أَنْ يَنْقُضِيَ عَنِّي شَهْرُ
رَمَضَانَ أَوْ يَطْلُعَ الْفَجْرُ مِنْ لَيْلَتِي هَذِهِ وَلَكَ قَبْلِي ذَنْبٌ
أَوْ تَبَعَةٌ تُعَذِّبُنِي عَلَيْهِ. پناه می‌آورم به عظمت ذات
بزرگ‌منش مهمان‌نوازت از اینکه ماه رمضان از من
سپری شود یا سپیده این شب طلوع کند و از سوی
من نزد تو گناهی یا پی‌آمد منفی کاری مانده باشد که
مرا بر آن عذاب نمایی.

کفعمی در حاشیه «بلدالامین» نقل کرده: که امام صادق (علیه السلام) در هر شب از دهه آخر این ماه پس از نمازهای واجب و مستحب می خواند:

اللَّهُمَّ ادْعَنَا حَقَّ مَا مَضَى مِنْ شَهْرِ رَمَضَانَ، وَاعْفِرْ لَنَا تَقْصِيرَنَا فِيهِ وَتَسَلَّمَهُ مِنَّا مَقْبُولًا، وَلَا تُؤَاخِذْنَا بِإِسْرَافِنَا عَلَى أَنْفُسِنَا، وَاجْعَلْنَا مِنَ الْمَرْحُومِينَ وَلَا تَجْعَلْنَا مِنَ الْمَحْرُومِينَ. خدایا از ما حق آنچه را که از ماه رمضان گذشته ادا کن و کوتاهی ما را از عبادت در این ماه بیامرزد و ماه رمضان را از ما پذیرفته تحویل گیر و ما را از زیاده روی های بر ضد خویشتن مؤاخذه مکن و از رحمت شدگان قرار ده، نه از محرومان. و فرموده:

هر که این دعا را بخواند، خدا تقصیری که در گذشته از ماه رمضان، از او سر زده بیامرزد و او را در باقی مانده ماه از گناهان بازدارد.

سید ابن طاووس در کتاب «اقبال» از ابن ابی عمیر
از مرازم نقل کرده: امام صادق (علیه السلام) در هر
شب از دهه آخر این ماه می خواند:

اللَّهُمَّ إِنَّكَ قُلْتَ فِي كِتَابِكَ الْمُنْزَلِ: ﴿شَهْرُ رَمَضَانَ
الَّذِي أُنزِلَ فِيهِ الْقُرْآنُ هُدًى لِّلنَّاسِ وَ بَيِّنَاتٍ مِّنَ الْهُدَى
وَ الْفُرْقَانِ﴾ ﴿فَعَظَّمَتْ حُرْمَةَ شَهْرِ رَمَضَانَ بِمَا أُنزِلَتْ فِيهِ
مِنَ الْقُرْآنِ وَ خَصَّصَتْهُ بِبَلِيَّةِ الْقَدْرِ وَ جَعَلَتْهَا خَيْرًا مِنْ أَلْفِ
شَهْرٍ﴾. خدایا؛ تو در کتاب نازل شده‌ات فرمودی:

«[آن روزهای چند و اندک که روزه در آن واجب
گشته] ماه رمضان است؛ ماهی که قرآن در آن نازل
شده؛ [قرآنی که همه آیاتش] هدایتگر مردم و
دربدارنده دلایلی روشن از هدایت و میزان تشخیص
[حق از باطل] است»؛ با نازل کردن قرآن در آن
حرمتش را بزرگ شمردی و آن را به شب قدر
اختصاص دادی، شبی که آن را از هزار ماه بهتر
قرار دادی. اللَّهُمَّ وَ هَذِهِ أَيَّامُ شَهْرِ رَمَضَانَ قَدْ انْقَضَتْ،

وَلِيَالِيهِ قَدْ تَصَرَّمَتْ، وَقَدْ صِرْتُ يَا إِلَهِي مِنْهُ إِلَى مَا
 أَنْتَ أَعْلَمُ بِهِ مِنِّي وَأَخْصِي لِعَدَدِهِ مِنَ الْخَلْقِ أَجْمَعِينَ،
 فَأَسْأَلُكَ بِمَا سَأَلَكُ بِهِ مَلَائِكَتُكَ الْمُقَرَّبُونَ، وَأَنْبِيَائُكَ
 الْمُرْسَلُونَ وَعِبَادُكَ الصَّالِحُونَ؛ خدایا این روزهای ماه
 رمضان است که گذشت و شبهای آن است که از
 دست رفت، من از این ماه چنان شده‌ام که تو از
 من به آن داناتری و شماری آن را از تمام آفریدگانت
 شمارنده‌تری، در نتیجه از تو دمی خواهم به آنچه از تو
 فرشتگان مقربت و پیامبران مرسلت و بندگان
 شایسته‌ات درخواست کردند؛ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ
 وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تُفَكَّ رَقَبَتِي مِنَ النَّارِ، وَتُدْخِلَنِي الْجَنَّةَ
 بِرَحْمَتِكَ، وَأَنْ تَتَفَضَّلَ عَلَيَّ بِعَفْوِكَ وَكَرَمِكَ، وَتَقْبَلَ
 تَقَرُّبِي، وَتَسْتَجِيبَ دُعَائِي، وَتَمُنَّ عَلَيَّ بِالْأَمْنِ يَوْمَ
 الْخَوْفِ مِنْ كُلِّ هَوْلٍ أَعَدَّتْهُ لِيَوْمِ الْقِيَامَةِ. این که بر
 محمد و خاندان محمد درود فرستی و وجودم را از آتش
 آزاد کنی و به رحمت به بهشتم وارد نمایی و به سبب

گذشت و مهمان‌نوازی‌ات بر من لطف و محبت کنی و نزدیک‌جویی‌ام را بپذیری و دعایم را به اجابت رسانی و به امان دادم در روز وحشت، از هر هراسی که برای قیامت آماده ساخته‌ای بر من منت نهی، اَللّٰهُمَّ وَاَعُوْذُ بِوَجْهِكَ الْكَرِيْمِ، وَبِجَلَالِكَ الْعَظِيْمِ اَنْ يَنْقُضَ اَيَّامُ شَهْرِ رَمَضَانَ وَلِيَالِيهِ وَلَكَ قَبْلِي تَبِعَةٌ اَوْ ذَنْبٌ تُؤَاخِذُنِي بِهِ، اَوْ خَطِيئَةٌ تُرِيْدُ اَنْ تَقْتَصَّهَا مِنِّي لَمْ تَغْفِرْهَا لِي، سَيِّدِي سَيِّدِي سَيِّدِي، اَسْأَلُكَ يَا لَالِئِلَهِ اِلَّا اَنْتَ اِذْ لَالِئِلَهِ اِلَّا اَنْتَ؛ خدایا به ذات بزرگواریت و به جلال بزرگت پناه می‌آورم، از اینکه روزها و شب‌های ماه رمضان سپری گردد و برای من نزد تو پی‌آمد منفی کاری یا گناهی باشد که مرا به سبب آن مؤاخذه کنی یا خطایی که بجواهی انتقامش را از من بگیری و مرا در آن‌ها نیامرزیده باشی، ای آقای من، ای آقای من، ای آقای من از تو می‌خواهم ای که معبودی جز تو نیست، آنگاه که معبودی جز تو نبود؛ اِنْ كُنْتُ

رَضِيَتْ عَنِّي فِي هَذَا الشَّهْرِ فَازِدْ عَنِّي رِضَى، وَ إِن لَمْ
 تَكُنْ رَضِيَتْ عَنِّي فَمِنَ الْآنَ فَارِضْ عَنِّي يَا أَرْحَمَ
 الرَّاحِمِينَ، يَا اللَّهُ يَا أَحَدًا يَا صَمَدًا يَا مَنْ لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ
 وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدًا. اگر در این ماه از من خشنود
 بوده‌ای، بر خشنودی‌ات از من بیفزای و اگر خشنود
 نبوده‌ای از هم اکنون از من خشنود شو ای
 مهربان‌ترین مهربانان، ای خدا، ای یکتا، ای بی‌نیاز،
 ای که نزاییده و زاده نشد و احدی برایش هم‌تا نبود.
 بسیار بگو: يَا مُلَيِّنَ الْحَدِيدِ لِداوُدَ عَلَيْهِ السَّلَامُ، يَا
 كَاشِفَ الضَّرِّ وَالْكَرْبِ الْعِظَامِ عَنَ أَيُّوبَ عَلَيْهِ السَّلَامُ،
 أَيَّ مُفْرِجِ هَمِّ يَعْقُوبَ عَلَيْهِ السَّلَامُ، أَيَّ مُنْقِسِ غَمِّ
 يُوسُفَ عَلَيْهِ السَّلَامُ، صَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ كَمَا
 أَنْتَ أَهْلُهُ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيْهِمْ أَجْمَعِينَ، وَافْعَلْ لِي مَا أَنْتَ
 أَهْلُهُ، وَلَا تَفْعَلْ لِي مَا أَنَا أَهْلُهُ. ای نرم‌کننده آهن برای
 داود (درود بر او)، ای بردارنده بدحالی و بلاهای
 بزرگ از ایوب (درود بر او)، ای از بین‌برنده اندوه

شدید یعقوب (درود بر او)، ای نابود کننده غم
یوسف (درود بر او)، درود فرست بر محمد و خاندان
محمد، چنان که تو سزاواری که درود فرستی بر جمله
آنان و با من چنان کن که تو شایسته آنی نه چنان که
من سزاوار آمم.

و از جمله این دعاها دعایی است که در کتاب «کافی»
به صورت روایت مستند و در کتاب «مقنعه» و
«مصباح» بدون ذکر سند نقل شده: که در شب اول
از دهه سوم، یعنی در شب بیست و یکم بخوان:
يَا مُوَلِّجَ اللَّيْلِ فِي النَّهَارِ، وَمُوَلِّجَ النَّهَارِ فِي اللَّيْلِ، وَ
مُخْرِجَ الْحَيِّ مِنَ الْمَيِّتِ، وَمُخْرِجَ الْمَيِّتِ مِنَ الْحَيِّ، يَا
رَازِقَ مَنْ يَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ، يَا اللَّهُ يَا رَحْمَانُ، يَا اللَّهُ
يَا رَحِيمُ، يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ لَكَ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى،
وَالْأَمْثَالُ الْعُلْيَا، وَالْكَبْرِيَاءُ وَالْأَلَاءُ، أَسْأَلُكَ أَنْ تُصَلِّيَ
عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ، وَأَنْ تَجْعَلَ اسْمِي فِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ
فِي السُّعْدَاءِ، وَرُوحِي مَعَ الشُّهَدَاءِ، وَإِحْسَانِي فِي

عَلَّيْنِ، وَ إِسَاءَتِي مَغْفُورَةً، وَأَنْ تَهَبَ لِي يَقِينًا تُبَاشِرُ بِهِ
 قَلْبِي، وَإِيمَانًا يُذْهِبُ الشَّكَّ عَنِّي، وَ تُرْضِيَنِي بِهَا فَسَمَتَ
 لِي، وَآتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً، وَفِي الآخِرَةِ حَسَنَةً، وَفَنَا
 عَذَابَ النَّارِ الْحَرِيقِ، وَارْزُقْنِي فِيهَا ذِكْرَكَ وَشُكْرَكَ
 وَالرَّغْبَةَ إِلَيْكَ، وَالْإِنَابَةَ وَالتَّوْفِيقَ لِمَا وَقَّضْتَ لَهُ مُحَمَّدًا
 وَآلَ مُحَمَّدٍ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمُ السَّلَامُ. ای وارد کننده شب
 در روز و وارد کننده روز در شب و بیرون آورنده
 زنده از مرده و بیرون آورنده مرده از زنده، ای
 روزی دهنده بی حساب به هر که خواهی، ای خدا،
 ای مهربان، ای خدا، ای بخشنده، ای خدا، ای
 خدا، ای خدا، برای تو نام های نیکوتر و نمونه های
 برتر و بزرگ منشی و نعمت هاست، از تو می خواهم
 بر محمد و خاندان محمد درود فرستی و قرار دهی نام
 را در این شب از گروه سعادتمندان و روحم را با
 شهیدان و نیکوکاران را در بلندترین مقام بهشت و
 بدکاری ام را آمرزیده و بر من یقینی ببخشی که دلم

آن را لمس کند و ایمانی که دودلی را از من بردارد و
 خشنودم نمایی به آنچه نصیبم کردی و ما را در دنیا و
 آخرت پاداش نیکو عطا کن و از آتش سوزان حفظ
 فرما و در این شب ذکر و شکر و شوق به سویت و
 توبه و توفیق آنچه محمد و خاندان محمد (درود خدا بر
 او و ایشان) را به آن موفق داشتی نصیب من کن.
 کفعمی از سید ابن باقی نقل کرده: که در شب
 بیست و یکم بخوان:

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ، وَ اقْسِمْ لِي حِلْمًا
 يَسُدُّ عَنِّي بَابَ الْجَهْلِ، وَ هُدًى تَمُنُّ بِهِ عَلَيَّ مِنْ كُلِّ
 ضَلَالَةٍ، وَ غِنًى تَسُدُّ بِهِ عَنِّي بَابَ كُلِّ فَقْرٍ، وَ قُوَّةً تَرُدُّ
 بِهَا عَنِّي كُلَّ ضَعْفٍ، وَ عِزًّا تُكْرِمُنِي بِهِ عَنْ كُلِّ ذُلٍّ، وَ
 رِفْعَةً تَرْفَعُنِي بِهَا عَنْ كُلِّ ضَعْفَةٍ، وَ أَمْنًا تَرُدُّ بِهِ عَنِّي كُلَّ
 خَوْفٍ، وَ عَافِيَةً تَسْتُرُنِي بِهَا عَنْ كُلِّ بَلَاءٍ، وَ عَلِمًا تَفْتَحُ
 لِي بِهِ كُلَّ يَقِينٍ، وَ يَقِينًا تُدْهِبُ بِهِ عَنِّي كُلَّ شَكٍّ، وَ
 دُعَاءً تَبْسُطُ لِي بِهِ الْإِجَابَةَ فِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ، وَ فِي هَذِهِ

السَّاعَةِ، السَّاعَةِ السَّاعَةِ السَّاعَةِ؛ يَا كَرِيمُ، وَ خَوْفًا
تَنْشُرُ لِي بِهِ كُلَّ رَحْمَةٍ، وَ عِصْمَةً تَحُولُ بِهَا بَيْنِي وَ بَيْنَ
الدُّنُوبِ، حَتَّى أَفْلِحَ بِهَا عِنْدَ الْمَعْصُومِينَ عِنْدَكَ،
بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ. خدایا؛ بر محمد و خاندان محمد
درود فرست و آن چنان بردباری روزی من گردان که
در نادانی را به روی من ببندد و هدایتی که رهیدن
از هر گمراهی را به وسیله آن بر من منت نهی و
ثروتی که درب هر فقری را به سبب آن بر من
ببندی و نیرویی که به آن هرگونه ناتوانی را از من
برگیری و عزّتی که مرا به آن از هر خواری ارزشم
دهی و مرتبه بلندی که مرا به آن از هر افتادنی بلند
گردانی و امنیتی که به آن هر ترسی را از من دور
سازی و سلامتی کاملی که مرا به آن از هر بلایی
پوشانی و دانشی که به آن درب هر یقینی را به رویم
بگشایی و یقینی که به آن هر شکی را از من برطرف
سازی و دعایی که به آن سفره اجابت را در امشب

و در این ساعت بگسترانی همین ساعت، همین ساعت، همین ساعت ای مہمان نواز و ترسی کہ بہ آن ہرگونہ رحمتی را برایم پخش کنی و بازدارندہ‌ای کہ بین من و گناہانم پردہ شود تا بہ سبب آن نزد معصومین در پیشگاہت رستگار شوم، بہ حق مہربانیات، ای مہربان ترین مہربانان.

روایت شدہ: کہ حماد بن عثمان در شب بیست و یکم بہ زیارت امام صادق (علیہ السلام) آمد، حضرت پرسید: غسل کردہ‌ای؟ عرض کرد: آری، فدایت شوم؛ پس حضرت حصیری خواست و حماد را بہ نزدیک خود طلبید و مشغول نماز شد و پیوستہ نماز خواند و حماد ہم در کنار حضرت نماز می خواند تا از نمازهای خود فارغ شدند؛ آنگاہ امام صادق (علیہ السلام) دعا کرد و حماد آمین گفت تا سپیدہ دمید؛ سپس آن حضرت اذان و اقامہ گفت و بعضی از خدمتکاران خود را خواست و جلو ایستاد

و نماز صبح خواند؛ در رکعت اول پس از
سوره «حمد»، سوره «قدر» و در رکعت دوم بعد از
سوره «حمد»، سوره «توحید» را خواند و پس از
نماز مشغول تسبیح و تحمید و تقدیس و ثنای حق و
صلوات بر پیامبر و دعا برای مردان و زنان مؤمن و
مسلمان شد؛ سپس سر به سجده گذاشت و به اندازه
یک ساعت به جز صدای تنفس صدایی از آن
حضرت شنیده نشد، پس از آن این دعا را
خواند: «لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ مُقَلِّبَ الْقُلُوبِ وَ الْأَبْصَارِ» تا
آخر دعا که در کتاب «اقبال» آمده است.
شیخ کلینی روایت کرده: که امام باقر (علیه السلام)
در شب‌های بیست و یکم و بیست و سوم تا نیمه شب
دعا می‌خواند و پس از آن شروع به خواندن نماز
می‌کرد.

آگاه باش که در هر شب از شب‌های این دهه
غسل مستحب است. روایت شده: حضرت

رسول (صلی الله علیه وآله) در هر شب این دهه غسل
می‌کرد؛

و نیز اعتکاف در این دهه استحباب و برتری و
مزیت بسیار دارد و بهترین اوقات برای اعتکاف این
دهه است و روایت شده: که اعتکاف در این دهه
برابر دو حج و دو عمره ثواب دارد.

بنای رسول خدا (صلی الله علیه وآله) این بود که چون
دهه آخر ماه رمضان می‌شد، در مسجد اعتکاف
می‌کرد؛ چادری موپین برای آن حضرت می‌زدند و آن
جناب کمر عبادت را محکم می‌بست و بستر خواب را
به هم می‌پیچید.

و آگاه باش که در چنین شبی در سال چهارم شهادت
مولایمان حضرت امیرالمؤمنین (علیه السلام) واقع شد و
در این شب غصه‌های آل محمد (صلی الله علیه وآله) و
شیعیانشان تازه می‌شود و روایت شده: که در آن
شب مانند شب شهادت امام حسین (علیه السلام)

سنگی از روی زمین برداشته نشد، مگر آنکه زیر آن
خون تازه بود.

شیخ مفید فرموده: در این شب صلوات بسیار
فرست و در نفرین بر ستم‌کنندگان به آل
محمد (صلی الله علیه و آله) و لعن فرستادن بر قاتل
امیرالمؤمنین (علیه السلام) سعی و کوشش کن.

اعمال شب بیست و سوم ماه رمضان

این شب از دو شب قدر گذشته برتر است و از
روایات بسیار استفاده می‌شود که شب قدر همین
شب است و این شب، شبِ «جهنی» است یعنی
شبی است که دعاها در آن اجابت می‌شود و در این
شب تمام کارها بر پایه حکمت الهی مقدر می‌گردد و
برای این شب غیر از اعمالی که با «دو شب قدر
گذشته» مشترک است، چند عمل دیگر است:

اوّل:

خواندن سوره «عنكبوت» و «روم» که امام صادق (علیه السلام) سوگند یاد کرد که خواننده این دو سوره در این شب از اهل بهشت خواهد بود.

دوم:

خواندن سوره «حم دخان».

سوم:

«هزار مرتبه» خواندن سوره «قدر».

چهارم:

محمد بن عیسی به سند خود از امامان صالح روایت کرده که فرمودند: در شب بیست و سوم از ماه رمضان این دعا را چندبار بخوان، در حال سجود و قیام و قعود؛ و بر هر حالی که هستی در تمام ماه و در طول زندگی ات البته تا جایی که ممکن باشد و نیز هر زمانی که به یادت آید.

پس از ستایش پروردگار به بزرگواری و فرستادن
 صلوات بر پیامبر (صلی الله علیه وآله) می گویی:
 اللَّهُمَّ كُنْ لَوْلِيِّكَ فَلانِ بْنِ فَلانِ (و به جای فلان بن
 فلان بگو: الْحُجَّةِ بْنِ الْحَسَنِ) صَلَوَاتِكَ عَلَيْهِ وَعَلَى آبَائِهِ
 فِي هَذِهِ السَّاعَةِ وَفِي كُلِّ سَاعَةٍ وَلِيًّا وَحَافِظًا وَقَائِدًا
 وَنَاصِرًا وَدَلِيلًا وَعَيْنًا حَتَّى تُسْكِنَهُ أَرْضَكَ طَوْعًا وَتُمَتِّعَهُ
 فِيهَا طَوِيلًا. خدایا برای ولیات فلان بن فلان (و به
 جای فلان بن فلان بگو: حجت بن الحسن (که
 در رده‌های بر او و پدران‌ش باد، در این ساعت و
 در هر ساعت سرپرست و نگهبان و پیشوا و یاور و
 راهنما و دیده‌بان باش تا او را با رغبت در زمینت
 سکونت دهی و زمانی طولانی بهره‌مندش سازی. و
 همچنین می خوانی: يَا مُدَبِّرَ الْأُمُورِ، يَا بَاعِثَ مَنْ فِي
 الْقُبُورِ، يَا مُجْرِيَ الْبُحُورِ، يَا مُلَيِّنَ الْحَدِيدِ لِداوُدَ صَلَّى
 عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَافْعَلْ بِي كَذَا وَكَذَا. و به
 جای «کذا و کذا» حاجات خود را بخواه و

بگو: (اللَّيْلَةَ اللَّيْلَةَ أَي تَدْبِيرُكَ أُمُورَ، أَي بَرَانِگِزِنْدَه
 مَرْدَه‌هَای دَر گُورَ، أَي رُوان کُنْدَه دَر یَاها، أَي نَرَم
 کُنْدَه آهِن بَرای دَاودَ، بَر مُحَمَّد و خَانْدان مُحَمَّد دَرود
 فَرست و بَا مَن چَنِین و چَنان کُن). و بَه جَای «چَنِین
 و چَنان» حَاجات خُود را بَخَواهد و بَگوید (امشِبَ،
 امشِبو دِست‌هَای خُود را دَر وِقت خُواندن «مُدَبِّرُ
 الْأُمُور» تا آخِر بَه سَوی آسَمان بَردار و این دِعا را دَر
 حَال رُکُوع و سَجُود و ایستادَه و نَشِستَه بَخُوان و آن
 را تَکرار کُن و دَر شَب آخِر ماه رَمضان هَم بَخُوان.

پنجم:

خوانده شود:

اللَّهُمَّ اْمُدِّدْ لِي فِي عُمُرِي، وَ اَوْسِعْ لِي فِي رِزْقِي، وَ اَصِحِّ
 لِي جِسْمِي، وَ بَلِّغْنِي اَمَلِي، وَ اِنْ كُنْتُ مِنَ الْاَشْقِيَاءِ،
 فَاْمَحْنِي مِنَ الْاَشْقِيَاءِ، وَ اَكْتُبْنِي مِنَ السُّعَدَاءِ، فَاِنَّكَ
 قُلْتَ فِي كِتَابِكَ الْمُنْزَلِ، عَلَي نَبِيِّكَ الْمُرْسَلِ صَلَوَاتِكَ
 عَلَيْهِ وَ آلِهِ: ﴿يَمْحُو اللَّهُ مَا يَشَاءُ وَ يُثْبِتُ وَ عِنْدَهُ اُمُّ

الْكِتَابِ ﴿﴾. خدایا عمرم را طولانی کن و روزی ام را
 وسعت بخش و بدنم را تندرست بدار و به آرزویم
 برسان و اگر در زمره بد فرجامان هستم، مرا از آن
 گروه محو کن و در گروه سعادتمندان ثبت فرما که تو
 در کتاب فرو فرستاده به پیامبر مرسلت (درود تو بر
 او و خاندانش) فرمودی: «خداوند هرچه را بخواهد
 محو می کند و [هرچه را بخواهد] پابرجا می سازد و
 «أُمُّ الْكِتَابِ» نزد اوست.»

ششم:

بخوان:

اللَّهُمَّ اجْعَلْ فِيمَا تَقْضِي وَ فِيمَا تُقَدِّرُ، مِنَ الْأَمْرِ الْمَحْتُومِ
 وَ فِيمَا تَفْرُقُ مِنَ الْأَمْرِ الْحَكِيمِ، فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ مِنْ
 الْقَضَاءِ الَّذِي لَا يُرَدُّ وَ لَا يُبَدَّلُ، أَنْ تَكْتُبَنِي مِنْ حُجَّاجِ
 بَيْتِكَ الْحَرَامِ، فِي عَامِي هَذَا، الْمَبْرُورِ حَجَّتِهِمْ، الْمَشْكُورِ
 سَعْيِهِمْ، الْمَغْفُورِ ذُنُوبِهِمْ، الْمَكْفَرِ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ، وَ اجْعَلْ
 فِيمَا تَقْضِي وَ تُقَدِّرُ، أَنْ تُطِيلَ عُمْرِي وَ تُوسِّعَ لِي فِي

رِزْقِي.خدایا؛ قرار ده در آنچه حکم می‌کنی و مقدر
 می‌نمایی، از فرمان حتمی، در آنچه از کار حکیمانه جدا
 می‌سازی در شب قدر، از حکمی که بازگشت
 نپذیرد و تغییر نیابد، اینکه مرا در این سال از
 حاجیان خانه محترمت بنویسی، حاجیانی که حجتشان
 پذیرفته و سعی‌شان قبول افتاده و گناهانشان آمرزیده
 گشته و بدی‌هایشان محو شده است و قرار ده در
 آنچه فرمان می‌دهی و مقدر می‌نمایی که عمرم را
 طولانی گردانی و روزی‌ام را وسعت بخشی.

هفتم:

دعایی که در کتاب «اقبال» آمده است خوانده شود:
 يَا بَاطِنًا فِي ظُهُورِهِ، وَيَا ظَاهِرًا فِي بُطُونِهِ، وَيَا بَاطِنًا
 لَيْسَ يَخْفَى، وَيَا ظَاهِرًا لَيْسَ يُرَى، يَا مَوْصُوفًا لَا يَبْلُغُ
 بِكَيْفُونَتِهِ مَوْصُوفٌ وَلَا حَدٌّ مَحْدُودٌ، وَيَا غَائِبًا غَيْرَ
 مَفْقُودٍ، وَيَا شَاهِدًا غَيْرَ مَشْهُودٍ، يُطَلَّبُ فَيَصَابُ، وَلَمْ
 يَخْلُ مِنْهُ السَّمَاوَاتُ وَالْأَرْضُ وَمَا بَيْنَهُمَا طَرْفَةَ عَيْنٍ،

لَا يُدْرِكُ بِكَيْفٍ، وَلَا يُؤَيِّنُ بَأَيْنٍ وَلَا بِحَيْثٍ، أَنْتَ نُورُ
النُّورِ وَرَبُّ الْأَرْبَابِ، أَحَطْتَ بِجَمِيعِ الْأُمُورِ، سُبْحَانَ
مَنْ لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ! سُبْحَانَ مَنْ
هُوَ هَكَذَا وَلَا هَكَذَا غَيْرُهُ. ای پنهان در حال آشکار
بودنش و ای آشکار در حال پنهان بودنش و ای
پنهانی که مخفی نمی‌شود، ای آشکاری که دیده
نمی‌شود، ای به وصف آمده‌ای که هیچ ممکنی به
حقیقتش نمی‌رسد و هیچ حدّ بسته‌ای به او احاطه
پیدا نمی‌کند و ای غایب گم نشده، ای حاضری که
مشهود نیست تا آنکه جستجو شود و او را بیابند،
آسمان‌ها و زمین و آنچه بین آن‌هاست، به اندازه چشم
برهم‌زدن از او خالی نیست، به کیفیتی معین دانسته
نمی‌شود و محدود به مکان و جهت نمی‌گردد، تویی
روشنایی نور، پروردگار پروردگان، به همه امور
احاطه کرده‌ای، منزّه است آن که چیزی همانندش
نیست و او شنوا و بیناست، منزّه است آن که دارای

این صفات است و برای غیر او چنین صفاتی نیست. سپس آنچه را می‌خواهی از خدا بخواه.

هشتم:

غیر از غسل اوّل شب، غسلی هم در آخر شب انجام گیرد.

بدان که برای غسل و شب زنده‌داری این شب و «زیارت امام حسین» (علیه‌السلام) و صد رکعت نماز، برتری و مزیت بسیار روایت شده است و انجام این اعمال مورد تأکید است.

شیخ طوسی در کتاب «تهذیب» از ابو بصیر از امام صادق (علیه‌السلام) روایت کرده که آن حضرت فرمود: در شبی که امید می‌رود شب قدر باشد، «صد رکعت» نماز بخوان در هر رکعت پس از سوره «حمد»، «ده مرتبه» «توحید» را قرائت کن؛ گفتم: فدایت شوم، اگر ایستاده قدرت نداشته باشم چه؟ فرمود نشستہ بخوان؛ گفتم اگر نتوانم؛ فرمود: به

همان حالی که در بسترت به پشت خوابیده‌ای این
نماز را بخوان.

از کتاب «دعائم الإسلام» روایت شده: که رسول
خدا (صلی الله علیه و آله) در دهه آخر ماه رمضان بستر
خود را جمع می‌کرد و برای عبادت کمر همت را محکم
می‌بست و در شب بیست و سوم اهل خود را بیدار
می‌کرد و آن‌هایی را که خواب در ربوده بود، به
رویشان آب می‌پاشید و حضرت

فاطمه (سلام الله علیها) در این شب اجازه نمی‌داد
احدی از اهلش بخوابد و خواب آن‌ها را به کمی طعام
علاج می‌فرمود و آن‌ها را با خواباندن در روز برای
بیداری و احیای شب آماده می‌کرد و می‌فرمود:
محروم کسی است که از خیر این شب محروم بماند.
روایت شده: که امام صادق (علیه السلام) به بیماری
سختی دچار شده بود، وقتی شب بیست و سوم ماه

رمضان رسید، به خدمتکارانش دستور داد او را به مسجد بردند و تا صبح در مسجد بود.

علامه مجلسی (رحمة الله عليه) فرموده است: هر قدر که خواندن قرآن ممکن باشد، در این شب خوانده شود و دعاهای صحیفه کامله (سجادیه) به ویژه دعای «مکارم الأخلاق» و دعای «توبه» قرائت گردد و روزهای این شبها را نیز باید حرمت نهاد و به عبادت و تلاوت قرآن به سر آورد، زیرا در احادیث معتبر آمده است که روز قدر در برتری و مزیت همانند شب قدر است.

دعای جوشن کبیر

این دعا در کتابهای «بلد الامین» و «مصباح» کفعمی آمده؛ از حضرت سید الساجدین (علیه السلام)، از پدر

ایشان از جدّ بزرگوارش حضرت رسول (صلی الله علیه وآله)
روایت شده:

این دعا را جبرئیل برای آن حضرت در یکی از جنگ‌ها
فرود آورد، درحالی که زره سنگینی بر تن آن جناب قرار
داشت، به گونه‌ای که سنگینی آن بدن مبارک آن
حضرت را به درد آورده بود. جبرئیل عرضه داشت: یا
محمد؛ پروردگارت به تو سلام می‌رساند و می‌فرماید: این
جوشن [زره] را از تن خود بیرون کن و این دعا را بخوان
که برای تو و امتت موجب ایمنی است.

سپس شرحی در فضیلت این دعا ذکر فرموده که اینجا
جای بیان همه آن نیست ولی به برخی از آن اشاره می‌کنم
از جمله آنکه:

هرکه آن را بر کفش بنویسد، خدا به احترام آن او را به
آتش نمی‌افکند و هرکه آن را در اول ماه رمضان با نیت
خالص و دلی پاک بخواند، حق تعالی بهره‌مندی [از خیر
دنیا و آخرت] را روزی او می‌کند و برای وی هفتاد هزار

فرشته می‌آفریند که خدا را تسبیح و تقدیس کنند و ثوابش را برای او قرار دهند.

در ادامه نیز فضیلت زیادی روایت کرده تا آنکه فرمود: هر که آن را در ماه رمضان «سه بار» بخواند، خدا بدن او را بر آتش جهنم حرام می‌کند و بهشت را برای او واجب می‌گرداند و دو فرشته را بر او می‌گمارد تا او را از گناهان حفظ کنند و در طول زندگی خود در امان خدا باشد؛ و در پایان روایت آمده: امام حسین (علیه‌السلام) فرمود: پدرم علی بن ابیطالب به حفظ این دعا وصیت کرد و نیز اینکه آن را بر کفن ایشان بنویسم و به اهل خود بیاموزم و آنان را به خواندنش تشویق کنم.

این دعا مشتمل بر هزار نام از نام‌های خدا است و اسم اعظم نیز در آن است.

فقیر گوید: از این روایت دو نکته استفاده می‌شود: اول: استحباب نوشتن این دعا بر کفن چنان که علامه بحر العلوم (عطر مرقده) در کتاب «الدرة» به آن اشاره فرموده است:

وَسُنَّ أَنْ يُكْتَبَ بِالْأَكْفَانِ
شَهَادَةُ الْإِسْلَامِ وَالْإِيمَانِ

شد مستحب نوشتنش بر اکفان

گواه بر اسلام و هم بر ایمان

وَهَكَذَا كِتَابَةُ الْقُرْآنِ

وَالْجَوْشَنِ الْمَنْعُوتِ بِالْأَمَانِ

و هم نوشتن کتاب قرآن

و جوشن آن دعای امن و امان

دوم: استحباب خواندن این دعا در اوّل ماه رمضان.
و اما درباره قرائت آن در خصوص شب‌های قدر باید
گفت، ذکری از آن در این روایت نیامده است ولی
علامه مجلسی (قدس سره روحه) در کتاب «زاد المعاد»
آن را در ضمن اعمال شب‌های قدر بیان کرده است و در
برخی از روایات نیز وارد شده که دعای «جوشن کبیر» را
در هر یک از شب‌های قدر بخوانند؛ و برای ما در این
مقام فرمایش علامه مجلسی (أحله الله دار السلام) کافی
است.

در هر صورت این دعا مشتمل بر صد بند است و هر
بندی مشتمل بر ده نام از نام‌های خداست که در آخر
هر بند باید گفت: **سُبْحَانَكَ يَا لَإِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، الْعَوْثُ**
الْعَوْثُ، خَلِّصْنَا مِنَ النَّارِ يَا رَبِّ. منزهی تو ای که معبودی
جز تو نیست، فریادرس فریادرس، ما را از آتش برهان
ای پروردگار

و در کتاب «بلدالامین» آمده است که در آغاز هر
بند «بسم الله» بگوید و در آخرش: **سُبْحَانَكَ يَا لَإِلَهَ إِلَّا**
أَنْتَ، الْعَوْثُ الْعَوْثُ، صَلَّى عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَخَلِّصْنَا مِنَ
النَّارِ يَا رَبِّ، يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ، يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ
منزهی تو ای که معبودی جز تو نیست، فریادرس
فریادرس، بر محمد و خاندانش درود فرست و ما را ای
پروردگار از آتش رهایی بخش، ای دارنده بزرگی و رأفت
و محبت، ای مهربان‌ترین مهربانان.
و آن دُعا این است:

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
به نام خدا که رحمتش بسیار و مهربانی اش همیشگی
است.

﴿ ۱ ﴾ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا اللَّهُ، يَا رَحْمَنُ، يَا رَحِيمُ، يَا
كَرِيمُ، يَا مُقِيمُ، يَا عَظِيمُ، يَا قَدِيمُ، يَا عَلِيمُ، يَا حَلِيمُ، يَا حَكِيمُ،
سُبْحَانَكَ يَا لَأِلهَ إِلاَّ أَنْتَ، الْعَوْثُ الْعَوْثُ، خَلَّصْنَا مِنَ النَّارِ
يَا رَبِّ.

(۱) خدایا از تو می خواهم به نامت، ای خدا، ای
بخشنده، ای مهربان، ای بزرگمنش مہمان نواز، ای
پایدار، ای بزرگ، ای دیرینه، ای دانا، ای شکیبا، ای
فرزانه، منزهی تو ای که معبودی جز تو نیست، فریادرس
فریادرس، ما را از آتش برهان ای پروردگار من. ﴿ ۲ ﴾ يَا
سَيِّدَ السَّادَاتِ، يَا مُجِيبَ الدَّعَوَاتِ، يَا رَافِعَ الدَّرَجَاتِ، يَا
وَلِيَّ الْحَسَنَاتِ، يَا عَافِرَ الْخَطِيئَاتِ، يَا مُعْطِيَ الْمَسْأَلَاتِ، يَا
قَابِلَ التَّوْبَاتِ، يَا سَامِعَ الْأَصْوَاتِ، يَا عَالِمَ الْخَفِيَّاتِ، يَا دَافِعَ
الْبَلِيَّاتِ. (۲) ای سرور سروران، ای اجابت کننده دعاها،
ای بلندی بخش رتبه ها، ای سرپرست نیکی ها، ای

آمرزنده از خطاها، ای عطا بخش خواسته‌ها، ای پذیرنده
 توبه‌ها، ای شنونده ندها، ای دانای رازها، ای دورکننده
 بلاها. ﴿۳﴾ يَا خَيْرَ الْغَافِرِينَ، يَا خَيْرَ الْفَاتِحِينَ، يَا خَيْرَ
 النَّاصِرِينَ، يَا خَيْرَ الْحَاكِمِينَ، يَا خَيْرَ الرَّازِقِينَ، يَا خَيْرَ
 الْوَارِثِينَ، يَا خَيْرَ الْحَامِدِينَ، يَا خَيْرَ الذَّاكِرِينَ، يَا خَيْرَ
 الْمُنْزِلِينَ، يَا خَيْرَ الْمُحْسِنِينَ. (۳) ای بهترین آمرزندگان، ای
 بهترین گشایش‌گران، ای بهترین یاوران، ای بهترین
 داوران، ای بهترین روزی‌دهندگان، ای بهترین وارثان،
 ای بهترین ستایشگران، ای بهترین یادآوران، ای بهترین
 فرستندگان، ای بهترین نیکوکاران. ﴿۴﴾ يَا مَنْ لَهُ الْعِزَّةُ
 وَالْجَمَالُ، يَا مَنْ لَهُ الْقُدْرَةُ وَالْكَمَالُ، يَا مَنْ لَهُ الْمُلْكُ وَالْجَلَالُ،
 يَا مَنْ هُوَ الْكَبِيرُ الْمُتَعَالِ، يَا مُنْشِئَ السَّحَابِ الثَّقَالِ، يَا مَنْ
 هُوَ شَدِيدُ الْمِحَالِ، يَا مَنْ هُوَ سَرِيعُ الْحِسَابِ، يَا مَنْ هُوَ
 شَدِيدُ الْعِقَابِ، يَا مَنْ عِنْدَهُ حُسْنُ الثَّوَابِ، يَا مَنْ عِنْدَهُ أُمُّ
 الْكِتَابِ. (۴) ای آن‌که توانمندی و زیبایی فقط ویژه اوست،
 ای آن‌که توانایی و تام و تمامی فقط ویژه اوست، ای آن‌که
 فرمانروایی و عظمت فقط ویژه اوست، ای آن‌که اوست

بزرگ و برتر، ای پدیدآورنده ابرهای پر باران، ای آن که
 او نیرومند و پرتوان است، ای آن که حسابرسی چالاک
 است، ای آن که کیفرش سخت و شدید است، ای آن که
 پاداش نیک تنها نزد اوست، ای آن که دفتر هستی نزد
 اوست. ﴿۵﴾ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا حَنَّانُ، يَا مَنَّانُ، يَا
 دَيَّانُ، يَا بَزْهَانَ، يَا سُلْطَانَ، يَا رِضْوَانَ، يَا غَفْرَانَ، يَا
 سُبْحَانَ، يَا مُسْتَعَانَ، يَا ذَا الْمَنِّ وَالْبَيَانِ. (۵) خدایا! از تو
 می‌خواهم به نامت ای بسیار احسان‌کننده، ای عطوف و
 مهربان، ای پاداش دهنده، ای دلیل، ای فرمانروا، ای
 خشنودی، ای آمرزش، ای منزّه و پاک، ای یاری
 خواسته‌شده از او، ای صاحب نعمت و بیان. ﴿۶﴾ يَا
 مَنْ تَوَاضَعَ كُلُّ شَيْءٍ لِعِظْمَتِهِ، يَا مَنْ اسْتَسْلَمَ كُلُّ شَيْءٍ
 لِقُدْرَتِهِ، يَا مَنْ ذَلَّ كُلُّ شَيْءٍ لِعِزَّتِهِ، يَا مَنْ خَضَعَ كُلُّ شَيْءٍ
 لِهَيْبَتِهِ، يَا مَنْ انْقَادَ كُلُّ شَيْءٍ مِنْ حَشِيَّتِهِ، يَا مَنْ تَشَقَّقَتِ
 الْجِبَالُ مِنْ مَخَافَتِهِ، يَا مَنْ قَامَتِ السَّمَاوَاتُ بِأَمْرِهِ، يَا مَنْ
 اسْتَفْقَرَتِ الْأَرْضُونَ بِإِذْنِهِ، يَا مَنْ يُسَبِّحُ الرَّعْدُ بِحَمْدِهِ، يَا مَنْ
 لَا يَعْتَدِي عَلَى أَهْلِ مَمْلَكَتِهِ. (۶) ای آن که همه در برابر

عظمتش فروتن، ای آن که همه در برابر قدرتش تسلیم،
 ای آن که همه در برابر توانمندی‌اش خوار، ای آن که همه
 در برابر حرمت و ارجمندی‌اش فروتن، ای آن که همه از
 ترسش فرمانبردار، ای آن که کوه‌ها از پیش شکافته، ای
 آن که آسمان‌ها به امرش بر پا، ای آن که زمین‌ها به
 اجازه‌اش بر جا، ای آن که رعد همراه با ستایشش
 تسبیح گو است، ای آن که بر اهل مملکتش ستم
 نمی‌کند. ﴿۷﴾ يَا غَافِرَ الْخَطَايَا، يَا كَاشِفَ الْبَلَايَا، يَا مُنْتَهَى
 الرَّجَايَا، يَا مُجْزِلَ الْعَطَايَا، يَا وَاهِبَ الْهَدَايَا، يَا رَازِقَ الْبَرَايَا،
 يَا قَاضِيَ الْمَنَايَا، يَا سَامِعَ الشَّكَايَا، يَا بَاعِثَ الْبَرَايَا، يَا مُطْلِقَ
 الْأَسَارِيِّ. (۷) ای درگذرنده از خطاها، ای برطرف کننده
 بلاها، ای اوج امیدواری‌ها، ای بسیار دهنده عطاها،
 ای بخشنده هدایا، ای روزی‌رسان آفریده‌ها، ای برآورنده
 آرزوها، ای شنوای گلایه‌ها، ای برانگیزنده بندگان، ای
 آزادکنندهٔ اسیران. ﴿۸﴾ يَا ذَا الْحَمْدِ وَالْتِنَاءِ، يَا ذَا الْفَخْرِ
 وَالْهَبَاءِ، يَا ذَا الْمَجْدِ وَالسَّنَاءِ، يَا ذَا الْعَهْدِ وَالْوَفَاءِ، يَا ذَا
 الْعَفْوِ وَالرِّضَاءِ، يَا ذَا الْمَمْنِ وَالْعَطَاءِ، يَا ذَا الْفَضْلِ وَالْقَضَاءِ، يَا

ذَا الْعِزِّ وَالْبَقَاءِ، يَا ذَا الْجُودِ وَالسَّخَاءِ، يَا ذَا الْأَلَاءِ
 وَالنِّعْمَاءِ. (۸) ای صاحب سپاس و ستایش، ای صاحب
 فخر و زیبایی، ای صاحب بزرگواری و والایی، ای
 صاحب پیمان و وفا، ای صاحب گذشت و رضا، ای
 صاحب بخشش و عطاء، ای صاحب دادرسی و داوری،
 ای صاحب توانمندی و پایداری، ای صاحب کرم و
 بخشش، ای صاحب عطاها و نعمت‌ها. ﴿۹﴾ اللَّهُمَّ إِنِّي
 أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا مَانِعٌ، يَا دَافِعٌ، يَا رَافِعٌ، يَا صَانِعٌ، يَا نَافِعٌ، يَا
 سَامِعٌ، يَا جَامِعٌ، يَا شَافِعٌ، يَا وَاسِعٌ، يَا مُوسِعٌ. (۹) خدایا
 از تو می‌خواهم به نامت ای بازدارنده، ای دور کننده، ای
 بردارنده، ای سازنده، ای سودبخش، ای شنوا، ای گرد
 آورنده، ای شفاعت کننده، ای گسترده بخشش، ای
 وسعت بخش. ﴿۱۰﴾ يَا صَانِعَ كُلِّ مَصْنُوعٍ، يَا خَالِقَ كُلِّ
 مَخْلُوقٍ، يَا رَازِقَ كُلِّ مَرْزُوقٍ، يَا مَالِكَ كُلِّ مَمْلُوكٍ، يَا
 كَاشِفَ كُلِّ مَكْرُوبٍ، يَا فَارِحَ كُلِّ مَهْمُومٍ، يَا رَاحِمَ كُلِّ
 مَرْحُومٍ، يَا نَاصِرَ كُلِّ مَخْذُولٍ، يَا سَائِرَ كُلِّ مَعْيُوبٍ، يَا مَلْجَأَ
 كُلِّ مَطْرُودٍ. (۱۰) ای سازنده هر ساخته، ای آفریننده هر

آفریده، ای روزی بخش هر روزی خوار، ای صاحب هر بنده و برده، ای برطرف‌کننده هر غم و اندوه، ای آرامش بخش هر اندوهگین، ای مهرورز بر هر مهرجو، ای یاور هر بی‌یاور، ای پرده‌پوش هر کاستی، ای پناه هر

رانده. ﴿۱۱﴾ يَا عُدَّتِي عِنْدَ شِدَّتِي، يَا رَجَائِي عِنْدَ مُصِيبَتِي، يَا مُؤْنِسِي عِنْدَ وَحْشَتِي، يَا صَاحِبِي عِنْدَ غُرْبَتِي، يَا وَلِيِّي عِنْدَ نِعْمَتِي، يَا غِيَاثِي عِنْدَ كَرْبَتِي، يَا دَلِيلِي عِنْدَ حَيْرَتِي، يَا عَنَائِي عِنْدَ افْتِقَارِي، يَا مَلْجَأِي عِنْدَ اضْطِرَارِي، يَا مُعِينِي عِنْدَ مَفْرَعِي. (۱۱) ای توشه‌ام در سختی، ای امیدم در ناگواری، ای همدم در وحشت، ای هم‌هم در غربت، ای سرپرستم در نعمت، ای فریاد‌رسم در گرفتاری، ای رهنمایم در سرگردانی، ای توانگری‌ام در تنگدستی، ای پناهم در ناچاری و درماندگی، ای مدد‌رسانم در هراس و دل‌نگرانی. ﴿۱۲﴾ يَا عَلَامَ الْغُيُوبِ، يَا عَقَّارَ الدُّوْبِ، يَا سَتَّارَ الْغُيُوبِ، يَا كَاشِفَ الْكُرُوبِ، يَا مُقَلِّبَ الْقُلُوبِ، يَا طَيِّبَ الْقُلُوبِ، يَا مُنَوِّرَ الْقُلُوبِ، يَا أُنَيْسَ الْقُلُوبِ، يَا مُفْرَجَ الْهُمُومِ، يَا مُنْفَسَ الْغُمُومِ. (۱۲) ای دانای نهان‌ها، ای

آمرزنده گناهان، ای پرده‌پوش عیب‌ها، ای برطرف‌کننده
 اندوه‌ها، ای دگرگون‌ساز دل‌ها، ای پزشک دل‌ها، ای
 روشنی‌بخش دل‌ها، ای همدم جان‌ها، ای گره‌گشای
 اندوه‌ها، ای گشایشگر دلتنگی‌ها. ﴿۱۳﴾ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ
 بِاسْمِكَ يَا جَلِيلُ، يَا جَمِيلُ، يَا وَكِيلُ، يَا كَفِيلُ، يَا دَلِيلُ، يَا
 قَبِيلُ، يَا مُدِيلُ، يَا مُنِيلُ، يَا مُقِيلُ، يَا مُحِيلُ. (۱۳) خدایا!
 از تو می‌خواهم به نامت ای بزرگ، ای زیبا، ای کارگزار،
 ای سرپرست، ای راهنما، ای ضامن، ای گرداننده، ای
 عطابخش، ای درگذرنده، ای نقشه‌دهنده. ﴿۱۴﴾ يَا دَلِيلَ
 الْمُتَحَرِّينَ، يَا غِيَاثَ الْمُسْتَغِيثِينَ، يَا صَرِيحَ الْمُسْتَضْرِحِينَ،
 يَا جَارَ الْمُسْتَجِيرِينَ، يَا أَمَانَ الْخَائِفِينَ، يَا عَوْنَ الْمُؤْمِنِينَ، يَا
 رَاحِمَ الْمَسَاكِينِ، يَا مَلَجَأَ الْعَاصِينَ، يَا غَافِرَ الْمُذْنِبِينَ، يَا
 مُجِيبَ دَعْوَةِ الْمُضْطَرِّينَ. (۱۴) ای رهنمای رهجویان، ای
 مدد رس مددجویان، ای فریادرس فریادخواهان، ای پناه
 پناهندگان، ای ایمنی‌بخش هراسندگان، ای یاور مؤمنان،
 ای مهرورز بر خاک نشستگان، ای پناه عصیانگران، ای
 آمرزنده گناهکاران، ای اجابت‌کننده دعای بیچارگان و

درماندگان. ﴿۱۵﴾ يَا ذَا الْجُودِ وَالْإِحْسَانِ، يَا ذَا الْفَضْلِ
 وَالْأَمْتِنَانِ، يَا ذَا الْأَمْنِ وَالْأَمَانِ، يَا ذَا الْقُدْسِ وَالسُّبْحَانِ، يَا
 ذَا الْحِكْمَةِ وَالْبَيَانِ، يَا ذَا الرَّحْمَةِ وَالرِّضْوَانِ، يَا ذَا الْحُجَّةِ
 وَالْبُرْهَانِ، يَا ذَا الْعِظَمَةِ وَالسُّلْطَانِ، يَا ذَا الرَّأْفَةِ وَالْمُسْتَعَانَ،
 يَا ذَا الْعَفْوِ وَالْغُفْرَانِ. (۱۵) ای صاحب جود و نیکی، ای
 صاحب بخشش و عطا، ای صاحب امن و امان، ای
 صاحب قدس و پاکی، ای صاحب حکمت و بیان، ای
 صاحب مهربانی و خشنودی، ای صاحب حجت و برهان،
 ای صاحب عظمت و سلطنت و قدرت، ای صاحب مهر
 و ای یاری خواسته شده، ای صاحب گذشت و
 آمرزش. ﴿۱۶﴾ يَا مَنْ هُوَ رَبُّ كُلِّ شَيْءٍ، يَا مَنْ هُوَ إِلَهُ كُلِّ
 شَيْءٍ، يَا مَنْ هُوَ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ، يَا مَنْ هُوَ صَانِعُ كُلِّ
 شَيْءٍ، يَا مَنْ هُوَ قَبْلَ كُلِّ شَيْءٍ، يَا مَنْ هُوَ بَعْدَ كُلِّ شَيْءٍ،
 يَا مَنْ هُوَ فَوْقَ كُلِّ شَيْءٍ، يَا مَنْ هُوَ عَالِمٌ بِكُلِّ شَيْءٍ، يَا مَنْ
 هُوَ قَادِرٌ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ، يَا مَنْ هُوَ بَيِّنٌ وَيَقِينٌ كُلِّ
 شَيْءٍ. (۱۶) ای آن که پروردگار همه اوست، ای آن که
 معبود همه اوست، ای آن که آفریننده همه اوست، ای

آن که سازنده همه اوست، ای آن که پیش از همه بود، ای آن که بعد از همه هست، ای آن که از هر چیز برتر است، ای آن که به همه چیز داناست، ای آن که بر هر کاری توانا است، ای آن که او همیشگی است و همه چیز رفتنی است. ﴿۱۷﴾ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا مُؤْمِنُ، يَا مُهَيِّمُنُ، يَا مُكُونُ، يَا مُلَقِّنُ، يَا مُبَيِّنُ، يَا مُهَوِّنُ، يَا مُمَكِّنُ، يَا مُزَيِّنُ، يَا مُعَلِّنُ، يَا مُقَسِّمُ. (۱۷) خدایا! از تو می‌خواهم به نامت ای ایمنی‌بخش، ای چیره بر همه، ای هستی‌آفرین، ای تلقین‌کننده، ای روشنگر، ای آسانی‌بخش، ای توان‌ده، ای زینت‌بخش، ای نمایانگر، ای پخش‌کن. ﴿۱۸﴾ يَا مَنْ هُوَ فِي مَلِكِهِ مُقِيمٌ، يَا مَنْ هُوَ فِي سُلْطَانِهِ قَدِيمٌ، يَا مَنْ هُوَ فِي جَلَالِهِ عَظِيمٌ، يَا مَنْ هُوَ عَلَى عِبَادِهِ رَحِيمٌ، يَا مَنْ هُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ، يَا مَنْ هُوَ بِمَنْ عَصَاهُ حَلِيمٌ، يَا مَنْ هُوَ بِمَنْ رَجَاهُ كَرِيمٌ، يَا مَنْ هُوَ فِي صُنْعِهِ حَكِيمٌ، يَا مَنْ هُوَ فِي حِكْمَتِهِ لَطِيفٌ، يَا مَنْ هُوَ فِي لُطْفِهِ قَدِيمٌ. (۱۸) ای آن که در فرمانروایی‌اش پابرجاست، ای آن که در پادشاهی‌اش دیرینه است، ای آن که در شکوهش بزرگ است، ای

آن که بر بندگانش مهربان است، ای آن که به هر چیز
 داناست، ای آن که بر نافرمانان بردبار است، ای آن که بر
 امیدواران مہمان نواز است، ای آن که در آفرینشش
 استوار کار است، ای آن که در حکمتش مہر ورز است،
 ای آن که در مہرش دیرینه است. ﴿۱۹﴾ يَا مَنْ لَا يُرْحَىٰ إِلَّا
 فَضْلُهُ، يَا مَنْ لَا يُسْأَلُ إِلَّا عَفْوُهُ، يَا مَنْ لَا يُنْظَرُ إِلَّا بِرُّهُ، يَا مَنْ
 لَا يُخَافُ إِلَّا عَدْلُهُ، يَا مَنْ لَا يَدُومُ إِلَّا مُلْكُهُ، يَا مَنْ لَا سُلْطَانَ
 إِلَّا سُلْطَانَهُ، يَا مَنْ وَسِعَتْ كُلَّ شَيْءٍ رَحْمَتُهُ، يَا مَنْ سَبَقَتْ
 رَحْمَتُهُ غَضَبَهُ، يَا مَنْ أَحَاطَ بِكُلِّ شَيْءٍ عِلْمُهُ، يَا مَنْ لَيْسَ
 أَحَدٌ مِثْلَهُ. (۱۹) ای آن که جز به احسانش امید نیست،
 ای آن که جز گذشتش خواهش نشود، ای آن که جز به
 نیکی اش چشم ندوزند، ای آن که جز از دادگری اش
 نہراسند، ای آن که پایدار نماند جز فرمانروایی اش، ای
 آن که جز سلطنتش سلطنتی نیست، ای آن که رحمتش
 همه چیز را فرا گرفته، ای آن که رحمتش بر خشمش پیشی
 گرفته، ای آن که دانشش همه را فرو گرفته، ای آن که
 هیچ کس همانندش نیست. ﴿۲۰﴾ يَا فَارِجَ الْهَمِّ، يَا كَاشِفَ

الْعَمِّ، يَا غَافِرَ الذَّنْبِ، يَا قَابِلَ التَّوْبِ، يَا خَالِقَ الْخَلْقِ، يَا
 صَادِقَ الْوَعْدِ، يَا مُوفِيَ الْعَهْدِ، يَا عَالِمَ السِّرِّ، يَا فَالِقَ الْحَبِّ،
 يَا رَازِقَ الْأَنَامِ. (۲۰) ای از بین برنده اندوه، ای برطرف
 کننده غم، ای آمرزنده گناه، ای پذیرنده توبه، ای آفریننده
 آفریدگان، ای راست وعده، ای وفادار به پیمان، ای دانای
 راز نهان، ای شکافنده دانه، ای روزی دهنده
 بندگان. ﴿۲۱﴾ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا عَلِيُّ، يَا وَفِيُّ، يَا
 عَنِّي، يَا مَلِيٌّ، يَا حَفِيٌّ، يَا رَضِيٌّ، يَا زَكِيٌّ، يَا بَدِيٌّ، يَا قَوِيٌّ،
 يَا وَئِيٌّ. (۲۱) خدایا! از تو خواستارم به نامت ای والا،
 ای کامل کننده، ای توانگر، ای توانا، ای دانای کامل، ای
 خشنود، ای پاک، ای نمایان، ای قدرتمند، ای
 صاحب. ﴿۲۲﴾ يَا مَنْ أَظْهَرَ الْجَمِيلَ، يَا مَنْ سَتَرَ الْقَبِيحَ،
 يَا مَنْ لَمْ يُؤَاخِذْ بِالْجَرِيرَةِ، يَا مَنْ لَمْ يَهْتِكِ السِّتْرَ، يَا عَظِيمَ
 الْعَفْوِ، يَا حَسَنَ التَّجَاوُزِ، يَا وَاسِعَ الْمَغْفِرَةِ، يَا بَاسِطَ الْيَدَيْنِ
 بِالرَّحْمَةِ، يَا صَاحِبَ كُلِّ نَجْوَى، يَا مُنْتَهَى كُلِّ شَكْوَى. (۲۲)
 ای آن که زیبایی را پدیدار نمودی، ای آن که زشتی را
 پوشاندی ای آن که بر گناه سرزنش نکردی، ای آن که

پرده‌دری نمودی، ای که گذشتت بزرگ، ای که نیکو
 درگذری، ای آمرزشت فراگیر، ای دستت به مهر
 گشوده، ای شنوای هر راز، ای سرانجام هر
 گلابه. ﴿۲۳﴾ يَا ذَا النِّعْمَةِ السَّابِقَةِ، يَا ذَا الرَّحْمَةِ الْوَاسِعَةِ، يَا
 ذَا الْمِنَّةِ السَّابِقَةِ، يَا ذَا الْحِكْمَةِ الْبَالِغَةِ، يَا ذَا الْقُدْرَةِ الْكَامِلَةِ،
 يَا ذَا الْحُجَّةِ الْقَاطِعَةِ، يَا ذَا الْكِرَامَةِ الظَّاهِرَةِ، يَا ذَا الْعِزَّةِ
 الدَّائِمَةِ، يَا ذَا الْقُوَّةِ الْمَتِينَةِ، يَا ذَا الْعِظَمَةِ الْمُنِيعَةِ. (۲۳) ای
 دارای نعمت فراوان، ای دارای رحمت فراگیر، ای دارای
 احسان آغازین، ای دارای حکمت رسا، ای دارای نیروی
 کامل برازنده، ای دارای برهان قطعی، ای دارای
 بزرگ‌منشی و بخشندگی آشکار، ای دارای توانمندی
 پایدار، ای دارای توان استوار، ای دارای عظمت
 بلندپایه. ﴿۲۴﴾ يَا بَدِيعَ السَّمَاوَاتِ، يَا جَاعِلَ الظُّلُمَاتِ، يَا
 رَاحِمَ الْعِبْرَاتِ، يَا مُقْبِلَ الْعَثْرَاتِ، يَا سَاتِرَ الْعُورَاتِ، يَا
 مُحِبِّي الْأَمْوَاتِ، يَا مُنْزِلَ الْآيَاتِ، يَا مُضَعِّفَ الْحَسَنَاتِ، يَا
 مَاجِيَ السَّيِّئَاتِ، يَا شَدِيدَ النَّقْمَاتِ. (۲۴) ای پدیدآورنده
 آسمان‌ها، ای برهننده تاریکی‌ها، ای رحم‌کننده اشک‌های

ریزان، ای درگذرنده از لغزش‌ها، ای پوشنده زشتی‌ها،
 ای زندگی بخش مردگان، ای فرود آورنده آیات، ای
 دوچندان کننده خوبی‌ها، ای ناپدیدکننده بدی‌ها، ای
 سخت شکنجه. ﴿۲۵﴾ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا مُصَوِّرُ، يَا
 مُقَدِّرُ، يَا مُدَبِّرُ، يَا مُطَهِّرُ، يَا مُنَوِّرُ، يَا مُبَسِّرُ، يَا
 مُنْذِرُ، يَا مُقَدِّمُ، يَا مُؤَخِّرُ. (۲۵) خدایا! از تو درخواست
 می‌کنم به نامت ای صورتگر، ای سنجیده کار، ای
 گرداننده، ای پاک کننده، ای روشنی بخش، ای
 آسان کننده، ای مزده ده، ای بیم ده، ای پیش آور، ای
 پس آور. ﴿۲۶﴾ يَا رَبَّ الْبَيْتِ الْحَرَامِ، يَا رَبَّ الشَّهْرِ
 الْحَرَامِ، يَا رَبَّ الْبَلَدِ الْحَرَامِ، يَا رَبَّ الرُّكْنِ وَالْمَقَامِ، يَا رَبَّ
 الْمَشْعَرِ الْحَرَامِ، يَا رَبَّ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ، يَا رَبَّ الْحِلِّ
 وَالْحَرَامِ، يَا رَبَّ الثُّورِ وَالظَّلَامِ، يَا رَبَّ التَّحِيَّةِ وَالسَّلَامِ، يَا
 رَبَّ الْقُدْرَةِ فِي الْأَنَامِ. (۲۶) ای پروردگار خانه محترم، ای
 پروردگار ماه محترم، ای پروردگار کشور محترم، ای
 پروردگار رکن و مقام، ای پروردگار مشعر الحرام، ای
 پروردگار مسجد الحرام، ای پروردگار زمان بیرون آمدن از

احرام و وقت احرام بستن، ای پروردگار روشنی و
 تاریکی، ای پروردگار درود و سلام، ای پروردگار نیرو
 در مردم. ﴿۲۷﴾ يَا أَحْكَمَ الْحَاكِمِينَ، يَا أَعْدَلَ الْعَادِلِينَ، يَا
 أَصْدَقَ الصَّادِقِينَ، يَا أَطْهَرَ الطَّاهِرِينَ، يَا أَحْسَنَ الْخَالِقِينَ، يَا
 أَسْرَعَ الْحَاسِبِينَ، يَا أَسْمَعَ السَّمْعِينَ، يَا أَبْصَرَ النَّاطِرِينَ، يَا
 أَشْفَعَ الشَّافِعِينَ، يَا أَكْرَمَ الْأَكْرَمِينَ. (۲۷) ای داورترین
 داوران، ای دادگرتین دادگران، ای راست‌گوتین
 راست‌گویان، ای پاک‌ترین پاکان، ای بهترین آفرینندگان، ای
 چابک‌ترین حسابگران، ای شنواتین شنوندگان، ای
 بیناتین بینندگان، ای یاورترین یاوران، ای گرامی‌ترین
 گرامیان. ﴿۲۸﴾ يَا عِمَادَ مَنْ لَاعِمَادَ لَهُ، يَا سَنَدَ مَنْ لَأَسْنَدَ
 لَهُ، يَا دُخْرَ مَنْ لَا دُخْرَ لَهُ، يَا حِزْرَ مَنْ لَأَحِزْرَ لَهُ، يَا غِيَاثَ
 مَنْ لَأَغِيَاثَ لَهُ، يَا فَخْرَ مَنْ لَأَفْخْرَ لَهُ، يَا عِزَّ مَنْ لَأَعِزَّ لَهُ،
 يَا مُعِينَ مَنْ لَأَمُعِينَ لَهُ، يَا أُنَيْسَ مَنْ لَأَأُنَيْسَ لَهُ، يَا أَمَانَ مَنْ
 لَأَأَمَانَ لَهُ. (۲۸) ای تکیه‌گاه آن‌که تکیه‌گاه ندارد، ای
 پشتیبان آن‌که پشتیبان ندارد، ای اندوخته آن‌که
 اندوخته‌ای ندارد، ای پناه آن‌که پناهی ندارد، ای

فریادرس آن که فریادرسی ندارد، ای افتخار آن که
 افتخاری ندارد، ای توانمندی آن که توان ندارد، ای مدد
 رسان آن که یآوری ندارد، ای همدم آن که همدمی ندارد،
 ای ایمنی بخش آن که ایمنی ندارد. ﴿۲۹﴾ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ
 بِاسْمِكَ يَا عَاصِمُ، يَا قَائِمُ، يَا دَائِمُ، يَا رَاحِمُ، يَا سَالِمُ، يَا حَاطِمُ،
 يَا عَالِمُ، يَا قَاسِمُ، يَا قَابِضُ، يَا بَاسِطُ. (۲۹) خدایا! از تو
 می‌خواهم به نامت ای نگهدار، ای پایدار، ای پاینده، ای
 مهرورز، ای سلامتی بخش، ای داور، ای دانا، ای
 بخش‌کننده، ای بازگیر، ای فراخی بخش. ﴿۳۰﴾ يَا عَاصِمَ
 مَنِ اسْتَعَصَمَهُ، يَا رَاحِمَ مَنِ اسْتَرَحِمَهُ، يَا غَافِرَ مَنِ اسْتَعْفَرَهُ،
 يَا نَاصِرَ مَنِ اسْتَنْصَرَهُ، يَا حَافِظَ مَنِ اسْتَحْفَظَهُ، يَا مُكْرِمَ
 مَنِ اسْتَكْرَمَهُ، يَا مُرْشِدَ مَنِ اسْتَرْشَدَهُ، يَا صَرِيحَ مَنِ
 اسْتَصْرَحَهُ، يَا مُعِينَ مَنِ اسْتَعَانَهُ، يَا مُغِيثَ مَنِ
 اسْتَغَاثَهُ. (۳۰) ای نگهدار آن که از او نگهداری خواهد،
 ای مهربان بر آن که از او مهر جوید، ای آمرزنده آن که از
 او آمرزش خواهد، ای یاور آن که از او یاری طلبد، ای
 حافظ آن که از او حفاظت خواهد، ای نیکی کننده آن که

از او نیکی خواهد، ای راهنمای آن که از او راهنمایی
 جوید، ای دادرس آن که از او دادرسی خواهد، ای
 مددیار آن که از او مدد جوید، ای فریادرس آن که از او
 فریادرسی خواهد. ﴿۳۱﴾ يَا عَزِيزًا لَا يُضَامُ، يَا لَطِيفًا لَا يُرَامُ،
 يَا قَيُّوْمًا لَا يَنْامُ، يَا دَائِمًا لَا يَفُوْتُ، يَا حَيًّا لَا يَمُوْتُ، يَا مَلِكًا
 لَا يُزُوْلُ، يَا باقِيًا لَا يَفْنَى، يَا عالِمًا لَا يَجْهَلُ، يَا صَمَدًا لَا يُطْعَمُ، يَا
 قَوِيًّا لَا يَضْعَفُ. (۳۱) ای عزیزی که خوار نگردد، ای
 لطیفی که دست اندازی نشود، ای پایداری که خواب او
 را درنیابد، ای پاینده‌ای که فنا نپذیرد، ای زنده‌ای که
 نمی‌میرد، ای پادشاهی که از بین نمی‌رود، ای دائم و
 همیشگی که فانی نمی‌شود، ای دانایی که نادانی ندارد، ای
 بی‌نیازی که خوراک نخواهد، ای توانایی که ناتوان
 نمی‌گردد. ﴿۳۲﴾ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا أَحَدُ، يَا وَاحِدُ،
 يَا شَاهِدُ، يَا مَاجِدُ، يَا حَامِدُ، يَا رَاشِدُ، يَا بَاعِثُ، يَا وَارِثُ،
 يَا ضَارُّ، يَا نَافِعُ. (۳۲) خدایا! از تو می‌خواهم به نامت ای
 یکتا، ای یگانه، ای گواه، ای بزرگوار، ای ستایش
 کننده، ای راهنما، ای برانگیزنده، ای میراث برنده، ای

زیان‌رسان، ای سودبخش. ﴿۳۳﴾ يَا أَعْظَمَ مِنْ كُلِّ عَظِيمٍ،
 يَا أَكْرَمَ مِنْ كُلِّ كَرِيمٍ، يَا أَرْحَمَ مِنْ كُلِّ رَحِيمٍ، يَا أَعْلَمَ مِنْ كُلِّ
 عَلِيمٍ، يَا أَحْكَمَ مِنْ كُلِّ حَكِيمٍ، يَا أَقْدَمَ مِنْ كُلِّ قَدِيمٍ، يَا أَكْبَرَ
 مِنْ كُلِّ كَبِيرٍ، يَا أَلْطَفَ مِنْ كُلِّ لَطِيفٍ، يَا أَجَلَ مِنْ كُلِّ
 جَلِيلٍ، يَا أَعَزَّ مِنْ كُلِّ عَزِيزٍ. (۳۳) ای بزرگ‌تر از هر
 بزرگ، ای مہمان‌نوازتر از هر مہمان‌نواز، ای مہربان‌تر از
 هر مہربان، ای داناتر از هر دانا، ای فرزانه‌تر از هر
 فرزانه، ای دیرینه‌تر از هر دیرینه، ای بزرگ‌تر از هر
 بزرگ، ای مہربانی‌ات از هر مہربان مہربان‌تر، ای
 باشکوه‌تر از هر باشکوه، ای توانمند از هر

توانمند. ﴿۳۴﴾ يَا كَرِيمَ الصَّفْحِ، يَا عَظِيمَ الْمَنِّ، يَا كَثِيرَ
 الْخَيْرِ، يَا قَدِيمَ الْفَضْلِ، يَا دَائِمَ اللَّطْفِ، يَا لَطِيفَ الصَّنْعِ، يَا
 مُنْفَسَّ الْكَرْبِ، يَا كَاشِفَ الضَّرِّ، يَا مَالِكَ الْمُلْكِ، يَا قَاضِيَ
 الْحَقِّ. (۳۴) ای گذشتت کریمانه، ای نعمت بزرگ، ای
 خیرت بسیار، ای فضلت دیرینه، ای مہربانی‌ات
 ہمیشگی، ای ساخته‌هایت دقیق، ای گره‌گشای گرفتاری،
 ای برطرف‌کننده زیان، ای پادشاه هستی، ای داور

راست و درست. ﴿۳۵﴾ يَا مَنْ هُوَ فِي عَهْدِهِ وَفِيَّ، يَا مَنْ
 هُوَ فِي وَفَائِهِ قَوِيٌّ، يَا مَنْ هُوَ فِي قُوَّتِهِ عَلِيٌّ، يَا مَنْ هُوَ فِي
 عَلُوِّهِ قَرِيبٌ، يَا مَنْ هُوَ فِي قُرْبِهِ لَطِيفٌ، يَا مَنْ هُوَ فِي لُطْفِهِ
 شَرِيفٌ، يَا مَنْ هُوَ فِي شَرَفِهِ عَزِيزٌ، يَا مَنْ هُوَ فِي عِزِّهِ عَظِيمٌ،
 يَا مَنْ هُوَ فِي عَظَمَتِهِ مَجِيدٌ، يَا مَنْ هُوَ فِي مَجْدِهِ
 حَمِيدٌ. (۳۵) ای آن که در پیمانش وفادار است، ای آن که
 در وفاداری اش نیرومند است، ای آن که در قدرتش
 والا است، ای آن که در والایی اش نزدیک است، ای
 آن که در نزدیکی اش با مهربانی است، ای آن که در
 مهربانی اش برجسته است، ای آن که در برجستگی اش با
 توانمند است، ای آن که در قدرتمندی اش بزرگ است،
 ای آن که در بزرگی اش شکوهمند است، ای آن که در
 شکوهش ستوده است. ﴿۳۶﴾ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا
 كَافِيَّ، يَا شَافِيَّ، يَا وَافِيَّ، يَا مُعَافِيَّ، يَا هَادِيَّ، يَا دَاعِيَّ، يَا
 قَاضِيَّ، يَا رَاضِيَّ، يَا عَلِيَّ، يَا بَاقِيَّ. (۳۶) خدایا! از تو
 می خواهم به نامت ای کفایت کننده، ای درمان بخش، ای
 وفادار، ای تندرستی دهنده، ای راهنما، ای به دعوت

کننده، ای داور، ای خشنود، ای بلندمرتبه، ای ماندگار. ﴿۳۷﴾ يَا مَنْ كُلُّ شَيْءٍ خَاضِعٌ لَهُ، يَا مَنْ كُلُّ شَيْءٍ خَائِعٌ لَهُ، يَا مَنْ كُلُّ شَيْءٍ كَائِنٌ لَهُ، يَا مَنْ كُلُّ شَيْءٍ مَوْجُودٌ بِهِ، يَا مَنْ كُلُّ شَيْءٍ مُنِيبٌ إِلَيْهِ، يَا مَنْ كُلُّ شَيْءٍ خَائِفٌ مِنْهُ، يَا مَنْ كُلُّ شَيْءٍ قَائِمٌ بِهِ، يَا مَنْ كُلُّ شَيْءٍ صَائِرٌ إِلَيْهِ، يَا مَنْ كُلُّ شَيْءٍ يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ، يَا مَنْ كُلُّ شَيْءٍ هَالِكٌ إِلَّا وَجْهَهُ. (۳۷) ای آن که هر چیز برایش فروتن است، ای آن که هر چیز برای او خوار است، ای آن که هستی هر چیز از او است، ای آن که هر چیز به او پدیدار است، ای آن که هر چیز به سوی او بازگشت می کند، ای آن که هر چیز از او ترسان است، ای آن که هر چیز به او برپاست، ای آن که هر چیز همراه با ستایش او تسبیح گو است، ای آن که هر چیز جز ذاتش نابود است. ﴿۳۸﴾ يَا مَنْ لَأَمَقَرٌّ إِلَّا إِلَيْهِ، يَا مَنْ لَأَمْفَرَعٌ إِلَّا إِلَيْهِ، يَا مَنْ لَأَمْقَصَدٌ إِلَّا إِلَيْهِ، يَا مَنْ لَأَمَنْجَا مِنْهُ إِلَّا إِلَيْهِ، يَا مَنْ لَأَيْرْعَبُ إِلَّا إِلَيْهِ، يَا مَنْ لَأَحَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِهِ، يَا مَنْ لَأَيُسْتَعَانُ إِلَّا بِهِ، يَا مَنْ

لَا يَتَوَكَّلُ إِلَّا عَلَيْهِ، يَا مَنْ لَا يَرْجَى إِلَّا هُوَ، يَا مَنْ لَا يُعْبَدُ إِلَّا هُوَ. (۳۸) ای آن که گریزگاهی نیست جز به سوی او، ای آن که پناهی جز به سوی او نیست، ای آن که چشمش رهایی نیست جز به پناه به سوی او، ای آن که جنش و نیروی نیست جز به شوقی نیست، ای آن که جز از او مدد نجویند، ای آن که توکل نشود، ای آن که جز به او امیدی نیست، ای آن که جز او پرستیده نشود. ﴿۳۹﴾ يَا خَيْرَ الْمَرْهُوبِينَ، يَا خَيْرَ الْمَرْغُوبِينَ، يَا خَيْرَ الْمَطْلُوبِينَ، يَا خَيْرَ الْمَسْئُولِينَ، يَا خَيْرَ الْمُقْضُودِينَ، يَا خَيْرَ الْمَذْكُورِينَ، يَا خَيْرَ الْمُشْكُورِينَ، يَا خَيْرَ الْمَحْبُوبِينَ، يَا خَيْرَ الْمَدْعُودِينَ، يَا خَيْرَ الْمُسْتَأْنَسِينَ. (۳۹) ای بهترین هراس‌انگیزان، ای بهترین شوق‌آفرینان، ای بهترین جويا شدگان، ای بهترین پاسخ‌دهندگان، ای بهترین قصد شدگان، ای بهترین یاد شدگان، ای بهترین ستودگان، ای بهترین محبوبان، ای بهترین خوانده شده، ای بهترین همدان. ﴿۴۰﴾ اللَّهُمَّ إِنِّي

أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا غَافِرُ، يَا سَائِرُ، يَا قَادِرُ، يَا قَاهِرُ، يَا
 فَاطِرُ، يَا كَاسِرُ، يَا جَابِرُ، يَا ذَاكِرُ، يَا نَاطِرُ، يَا نَاصِرُ. (٤٠)
 خدایا! از تو می‌خواهم به نامت ای آمرزنده، ای
 پرده‌پوش، ای توانا، ای چیره، ای آفریننده‌ای شکننده،
 ای شکسته‌بند، ای یادآور، ای بینا، ای یاور. ﴿٤١﴾ يَا
 مَنْ خَلَقَ فَسَوَّى، يَا مَنْ قَدَّرَ فَهَدَى، يَا مَنْ يَكْشِفُ
 الْبَلْوَ، يَا مَنْ يَسْمَعُ النَّجْوَى، يَا مَنْ يُنْقِذُ الْعَرْقَى، يَا مَنْ
 يُنْجِي الْهَلْكَى، يَا مَنْ يَشْفِي الْمَرْضَى، يَا مَنْ أَصْحَكَ وَأَبْكَى،
 يَا مَنْ أَمَاتَ وَأَحْيَى، يَا مَنْ خَلَقَ الزَّوْجَيْنِ الذَّكَرَ
 وَالْأُنْثَى. (٤١) ای آن‌که آفرید پس متناسب نمود، ای آن‌که
 اندازه نهاد پس رهنمون شد، ای آن‌که بلا را برطرف کند،
 ای آن‌که زمزمه نهان را بشنود، ای آن‌که غرق‌شدگان را
 برهاند، ای آن‌که از نابودی رهایی بخشد، ای آن‌که بیماران
 را درمان کند، ای آن‌که خندان و گریانند، ای آن‌که
 می‌میراند و زنده می‌کند، ای آن‌که دو گونه مرد و زن
 آفرید. ﴿٤٢﴾ يَا مَنْ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ سَبِيلُهُ، يَا مَنْ فِي الْأَفَاقِ
 آيَاتُهُ، يَا مَنْ فِي الْآيَاتِ بُرْهَانُهُ، يَا مَنْ فِي الْمَمَاتِ قُدْرَتُهُ، يَا

مَنْ فِي الْقُبُورِ عِبْرَتُهُ، يَا مَنْ فِي الْقِيَامَةِ مُلْكُهُ، يَا مَنْ فِي
 الْحِسَابِ هَيْبَتُهُ، يَا مَنْ فِي الْمِيزَانِ قِضَاؤُهُ، يَا مَنْ فِي الْجَنَّةِ
 ثَوَابُهُ، يَا مَنْ فِي النَّارِ عِقَابُهُ. (۴۲) ای آن که در خشکی و
 دریا راه اوست، ای آن که در کرانه‌های هستی نشانه‌های
 اوست، ای آن که در نشانه‌هایش برهان روشن اوست،
 ای آن که در مرگ آفریدگان قدرت‌نمایی اوست، ای آن که
 در قبرها پندآموزی اوست، ای آن که در رستاخیز
 فرمانروایی بی‌حدّ اوست، ای آن که در حسابرسی اعمال
 حرمت و ارجمندی اوست، ای آن که در سنجش کردارها
 داوری اوست، ای آن که در بهشت پاداش اوست، ای
 آن که در دوزخ کیفر اوست. ﴿۴۳﴾ يَا مَنْ إِلَيْهِ يَهْرَبُ
 الْخَائِفُونَ، يَا مَنْ إِلَيْهِ يَفْرَعُ الْمُذْتَبُونَ، يَا مَنْ إِلَيْهِ يَقْصِدُ
 الْمُتَبِئُونَ، يَا مَنْ إِلَيْهِ يَرْغَبُ الرَّاهِدُونَ، يَا مَنْ إِلَيْهِ يَلْجَأُ
 الْمُتَحَيِّرُونَ، يَا مَنْ بِهِ يَسْتَأْنِسُ الْمُرِيدُونَ، يَا مَنْ بِهِ يَفْتَخِرُ
 الْمُحِبُّونَ، يَا مَنْ فِي عَفْوِهِ يَطْمَعُ الْخَاطِئُونَ، يَا مَنْ إِلَيْهِ
 يَسْكُنُ الْمُؤْمِنُونَ، يَا مَنْ عَلَيْهِ يَتَوَكَّلُ الْمُتَوَكِّلُونَ. (۴۳) ای
 آن که هراسندگان به درگاه او گریزند، ای آن که گناهکاران

به‌سوی او پناه برند، ای آن‌که پشیانان آهنگ او کنند،
 ای آن‌که پارسایان به او میل نمایند، ای آن‌که سرگشتگان
 به او پناه برند، ای آن‌که ارادتمندان به او انس گیرند، ای
 آن‌که شیفتگان به او افتخار کنند، ای آن‌که خطاکاران در
 عفوش طمع ورزند، ای آن‌که یقین‌یافتگان به‌سوی او آرام
 گیرند، ای آن‌که توکل‌کنندگان بر او توکل
 کنند. ﴿۴۴﴾ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا حَبِيبُ، يَا طَيِّبُ،
 يَا قَرِيبُ، يَا رَقِيبُ، يَا حَسِيدُ، يَا مُهَيْبُ، يَا مُثِيبُ، يَا
 مُجِيبُ، يَا خَيْرُ، يَا بَصِيرُ. ۴۴. (خدایا! از تو درخواست
 می‌کنم به نامت ای دوست‌داشتنی، ای پزشک، ای
 نزدیک، ای دیده‌بان، ای حسابرس، ای هراس‌انگیز، ای
 پاداش‌ده، ای اجابت‌کننده، ای آگاه، ای بینا. ﴿۴۵﴾ يَا
 أَقْرَبَ مِنْ كُلِّ قَرِيبٍ، يَا أَحَبَّ مِنْ كُلِّ حَبِيبٍ، يَا أَبْصَرَ مِنْ
 كُلِّ بَصِيرٍ، يَا أَخْبَرَ مِنْ كُلِّ خَيْرٍ، يَا أَشْرَفَ مِنْ كُلِّ شَرِيفٍ،
 يَا أَرْفَعَ مِنْ كُلِّ رَفِيعٍ، يَا أَقْوَى مِنْ كُلِّ قَوِيٍّ، يَا أَعْنَى مِنْ كُلِّ
 عَنِيٍّ، يَا أَجْوَدَ مِنْ كُلِّ جَوَادٍ، يَا أَرْأَفَ مِنْ كُلِّ
 رَوْوَفٍ. ۴۵. (ای نزدیک‌تر از هر نزدیک، ای محبوب‌تر

از هر محبوب، ای بیناتر از هر بینا، ای آگاه‌تر از هر آگاه، ای برجسته‌تر از هر برجسته، ای برتر از هر بلند، ای تواناتر از هر توانا، ای توانگرت‌تر از هر توانگر، ای بخشنده‌تر از هر بخشنده، ای مهربان‌تر از هر مهربان. ﴿۴۶﴾ يَا غَالِباً عَيْرَ مَغْلُوبٍ، يَا صَانِعاً عَيْرَ مَصْنُوعٍ، يَا خَالِقاً عَيْرَ مَخْلُوقٍ، يَا مَالِكاً عَيْرَ مَمْلُوكٍ، يَا قَاهِراً عَيْرَ مَقْهُورٍ، يَا رَافِعاً عَيْرَ مَرْفُوعٍ، يَا حَافِظاً عَيْرَ مَحْفُوظٍ، يَا نَاصِراً عَيْرَ مَنْصُورٍ، يَا شَاهِداً عَيْرَ غَائِبٍ، يَا قَرِيباً عَيْرَ بَعِيدٍ. (۴۶) ای چیره شکست‌ناپذیر، ای سازنده‌نا ساخته، ای آفریننده‌نا آفریده، ای مالک‌نامملوک، ای چیره‌چیره‌گی‌ناپذیر، ای بلندی‌بخش بلندی‌ناپذیر، ای نگهدار‌بی‌نگهدار، ای یاری‌کننده‌ی یاری‌نشده، ای گواه‌همیشه‌حاضر، ای نزدیک‌دوری‌ناپذیر. ﴿۴۷﴾ يَا نُورَ الثُّورِ، يَا مُنَوِّرَ الثُّورِ، يَا خَالِقَ الثُّورِ، يَا مُدَبِّرَ الثُّورِ، يَا مُقَدِّرَ الثُّورِ، يَا نُورَ كُلِّ نُورٍ، يَا نُوراً قَبْلَ كُلِّ نُورٍ، يَا نُوراً بَعْدَ كُلِّ نُورٍ، يَا نُوراً فَوْقَ كُلِّ نُورٍ، يَا نُوراً لَيْسَ كَمِثْلِهِ نُورٌ. (۴۷) ای روشنی‌نور، ای روشنی‌بخش نور، ای آفریننده‌نور، ای گرداننده‌نور، ای

به اندازه کننده نور، ای روشنی هر نور، ای روشنایی
 بیش از هر نور، ای روشنایی پس از هر نور، ای
 روشنایی بر فراز هر نور، ای نوری که همانندش نوری
 نیست. ﴿۴۸﴾ يَا مَنْ عَطَاؤُهُ شَرِيفٌ، يَا مَنْ فِعْلُهُ لَطِيفٌ، يَا
 مَنْ لُطْفُهُ مُقِيمٌ، يَا مَنْ إِحْسَانُهُ قَدِيمٌ، يَا مَنْ قَوْلُهُ حَقٌّ، يَا
 مَنْ وَعْدُهُ صِدْقٌ، يَا مَنْ عَفْوُهُ فَضْلٌ، يَا مَنْ عَذَابُهُ عَدْلٌ، يَا
 مَنْ ذِكْرُهُ حُلُوٌّ، يَا مَنْ فَضْلُهُ عَمِيمٌ. ﴿۴۸﴾ ای آن که عطایش
 برجسته است، ای آن که کارش مهربانی است، ای آن که
 مدارایش پایدار است، ای آن که نیکی اش دیرینه است،
 ای آن که سخنش حق است، ای آن که وعده اش راست
 است، ای آن که گذشتش فراتر از شایستگی است، ای
 آن که کیفرش عدالت است، ای آن که یادش شیرین است،
 ای آن که عطایش همگانی است. ﴿۴۹﴾ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ
 بِاسْمِكَ يَا مُسَهِّلٌ، يَا مُفَصِّلٌ، يَا مُبَدِّلٌ، يَا مُدَلِّلٌ، يَا مُنَزِّلٌ،
 يَا مُتَوَلِّئٌ، يَا مُفْضِلٌ، يَا مُجْزِلٌ، يَا مُمَهِّلٌ، يَا مُجْمِلٌ. ﴿۴۹﴾
 خدایا! از تو می خواهم به نامت ای آسان ساز، ای جدایی
 بخش، ای دگرگون ساز، ای هموار کننده، ای فرود آور،

ای عطا بخش، ای فزون ده، ای بسیار بخش، ای فرصت ده، ای زیبایی آفرین. ﴿۵۰﴾ يَا مَنْ يَرَىٰ وَلَا يُرَىٰ، يَا مَنْ يَخْلُقُ وَلَا يُخْلَقُ، يَا مَنْ يَهْدِي وَلَا يَهْدَىٰ، يَا مَنْ يُحْيِي وَلَا يُحْيِي، يَا مَنْ يَسْأَلُ وَلَا يُسْأَلُ، يَا مَنْ يُطْعِمُ وَلَا يُطْعَمُ، يَا مَنْ يُجِيرُ وَلَا يُجَارُ عَلَيْهِ، يَا مَنْ يَقْضِي وَلَا يُقْضَىٰ عَلَيْهِ، يَا مَنْ يَحْكُمُ وَلَا يُحْكَمُ عَلَيْهِ، يَا مَنْ لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ. (۵۰) ای آن که بیند و دیده نشود، ای آن که بیافریند و آفریده نشود، ای آن که راهنمایی کند و راهنمایی نشود، ای آن که زنده کند و زنده اش نکنند، ای آن که پرسد و پرسیده نشود، ای آن که پناه دهد و پناه نجوید، ای آن که داوری کند و بر او داوری نشود، ای آن که فرمان دهد و فرمانش ندهند، ای آن که نزاده و زاده نشده و برای او همتایی نبوده است. ﴿۵۱﴾ يَا نِعْمَ الْحَسِيبُ، يَا نِعْمَ الطَّيِّبُ، يَا نِعْمَ الرَّقِيبُ، يَا نِعْمَ الْقَرِيبُ، يَا نِعْمَ الْمُجِيبُ، يَا نِعْمَ الْحَيِّبُ، يَا نِعْمَ الْكَفِيلُ، يَا نِعْمَ الْوَكِيلُ، يَا نِعْمَ الْمَوْلَىٰ، يَا نِعْمَ التَّصِيرُ. (۵۱) ای که نیکو حسابگری، ای که نیکو

پزشکی، ای که نیکو همراهی، ای که نیکو نزدیکی، ای
 که نیکو پاسخ‌دهی، ای که نیکو محبوبی، ای که نیکو
 ضامنی، ای که نیکو کارگزاری، ای که نیکو مولای، ای
 که نیکو یاور. ﴿۵۲﴾ يَا سُرُورَ الْعَارِفِينَ، يَا مَنِي
 الْمُحِبِّينَ، يَا أَيْنَسَ الْمُرِيدِينَ، يَا حَبِيبَ التَّوَّابِينَ، يَا رَازِقَ
 الْمُقِيلِينَ، يَا رَجَاءَ الْمُذْنِبِينَ، يَا قُرَّةَ عَيْنِ الْعَابِدِينَ، يَا مُتَقَسِّمًا
 عَنِ الْمَكْرُوبِينَ، يَا مُفَرِّجًا عَنِ الْمَعْمُومِينَ، يَا إِلَهَ الْأَوَّلِينَ
 وَالْآخِرِينَ. (۵۲) ای شادی عارفان، ای آرزوی شیفتگان،
 ای همدم مریدان، ای محبوب توبه‌کاران، ای روزی دهنده
 بی‌نویان، ای امید‌گنه‌کاران، ای نور چشم
 عبادت‌کنندگان، ای گشاینده اندوه دلگیران، ای دفع‌کننده
 غم‌زدگان، ای معبود گذشتگان و آیندگان. ﴿۵۳﴾ اللَّهُمَّ
 إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا رَبَّنَا، يَا إِلَهَنَا، يَا سَيِّدَنَا، يَا مَوْلَانَا، يَا
 نَاصِرَنَا، يَا حَافِظَنَا، يَا دَلِيلَنَا، يَا مُعِينَنَا، يَا حَبِيبَنَا، يَا
 طَيِّبِنَا. (۵۳) خدایا! من از تو می‌خواهم به نامت ای
 پروردگار ما، ای معبود ما، ای سرور ما، ای مولای ما،
 ای یاور ما، ای نگهدار ما، ای راهنمای ما، ای مدد‌رسان

ما، ای محبوب ما، ای پزشک ما. ﴿۵۴﴾ يَا رَبَّ النَّيِّبِ وَ
 الْأَبْرَارِ، يَا رَبَّ الصِّدِّيقِينَ وَالْأَخْيَارِ، يَا رَبَّ الْجَنَّةِ وَالنَّارِ، يَا
 رَبَّ الصِّغَارِ وَالْكِبَارِ، يَا رَبَّ الْحُبُوبِ وَالنَّخَارِ، يَا رَبَّ الْأَنْهَارِ
 وَالْأَشْجَارِ، يَا رَبَّ الصَّحَارِ وَالْقَفَارِ، يَا رَبَّ الْبَرَارِ
 وَالْبِحَارِ، يَا رَبَّ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ، يَا رَبَّ الْأَعْلَانِ
 وَالْأَسْرَارِ. ﴿۵۴﴾ (ای پروردگار پیامبران و نیکان، ای
 پروردگار صدیقان و خوبان، ای پروردگار بهشت و
 دوزخ، ای پروردگار خردسالان و بزرگسالان، ای
 پروردگار دانه‌ها و میوه‌ها، ای پروردگار نهرها و درختان،
 ای پروردگار دشت‌ها و بیشه‌ها، ای پروردگار خشکی‌ها
 و دریاها، ای پروردگار شب و روز، ای پروردگار
 آشکارها و نهان‌ها. ﴿۵۵﴾ يَا مَنْ نَقَدَ فِي كُلِّ شَيْءٍ أَمْرَهُ، يَا
 مَنْ لَحِقَ بِكُلِّ شَيْءٍ عِلْمُهُ، يَا مَنْ بَلَغَتْ إِلَى كُلِّ شَيْءٍ
 قُدْرَتُهُ، يَا مَنْ لَأْتَحْصِيَ الْعِبَادُ نِعْمَهُ، يَا مَنْ لَا تَبْلُغُ الْخَلَائِقُ
 شُكْرَهُ، يَا مَنْ لَا تَدْرِكُ الْأَفْهَامُ جَلَالَهُ، يَا مَنْ لَا تَنْتَلُ الْأَوْهَامُ
 كُنْهَهُ، يَا مَنْ الْعِظَمَةُ وَالْكَبْرِيَاءُ رِداؤُهُ، يَا مَنْ لَا تَرْتَدُّ الْعِبَادُ
 قِضَاءَهُ، يَا مَنْ لَا مُلْكَ إِلَّا مُلْكُهُ، يَا مَنْ لَا عِطَاءَ إِلَّا

عَطَاؤُهُ) ۵۵. (ای آن که فرمانش در هر چیز کاری و
 ثمربخش است، ای آن که دانشش به هر چیز رسیده، ای
 آن که قدرتش به همه چیز رسیده، ای آن که بندگان از
 شمردن نعمت‌هایش ناتوان‌اند، ای آن که آفریدگان به
 سپاسش نرسند، ای آن که شعورها و هوش‌ها بزرگی‌اش
 را درنیابند، ای آن که پندارها به ژرفای هستی‌اش نرسند،
 ای آن که بزرگی و بزرگ‌منشی پوشش اوست، ای که
 بندگان توان برگرداندن حکمش را ندارند، ای آن که
 فرمانروایی جز فرمانروایی او نیست، ای آن که عطایی جز
 عطای او نیست. ﴿۵۶﴾ يَا مَنْ لَهُ الْمَثَلُ الْأَعْلَى، يَا مَنْ لَهُ
 الصِّفَاتُ الْعُلْيَا، يَا مَنْ لَهُ الْآخِرَةُ وَالْأُولَى، يَا مَنْ لَهُ جَنَّةُ
 الْمَأْمُونِ، يَا مَنْ لَهُ الْآيَاتُ الْكُبْرَى، يَا مَنْ لَهُ الْأَسْمَاءُ
 الْحُسْنَى، يَا مَنْ لَهُ الْحُكْمُ وَالْقَضَاءُ، يَا مَنْ لَهُ الْهُوَاءُ وَالْفَضَاءُ،
 يَا مَنْ لَهُ الْعَرْشُ وَالْثَّرَى، يَا مَنْ لَهُ السَّمَاوَاتُ الْعُلَى. (۵۶)
 ای آن که نمونه برتر برای اوست، ای آن که صفات برتر
 برای اوست، ای آن که سرانجام و سرآغاز برای اوست،
 ای آن که بهشت آسایش برای اوست، ای آن که

نشانه‌های بزرگ‌تر برای اوست، ای آن‌که نام‌های نیکوتر
 ویژه اوست، ای آن‌که فرمان و داوری برای اوست، ای
 آن‌که هوا و فضا از حضرت اوست، ای آن‌که عرش و
 فرش برای اوست، ای آن‌که آسمان‌های برافراشته برای
 اوست. ﴿۵۷﴾ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا عَفْوُ، يَا عَفْوَرُ،
 يَا صَبُورُ، يَا شَكُورُ، يَا رَوْوَفُ، يَا عَطْوَفُ، يَا مَسْئُولُ، يَا
 وَدُودُ، يَا سُبُوحُ، يَا قُدُّوسُ. (۵۷) خدایا! از تو می‌خواهم
 به نامت ای درگذرنده، ای آمرزنده، ای شکیبیا، ای
 پاداش‌دهنده بسیار بر عمل اندک، ای مهربان، ای
 مرورز، ای درخواست‌شده، ای دوست، ای پاک، ای
 منزّه. ﴿۵۸﴾ يَا مَنْ فِي السَّمَاءِ عَظَمْتُهُ، يَا مَنْ فِي الْأَرْضِ
 آيَاتُهُ، يَا مَنْ فِي كُلِّ شَيْءٍ دَلَائِلُهُ، يَا مَنْ فِي الْبِحَارِ عَجَائِبُهُ، يَا
 مَنْ فِي الْجِبَالِ خَزَائِنُهُ، يَا مَنْ يَبْدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ، يَا مَنْ
 إِلَيْهِ يَرْجِعُ الْأَمْرُ كُلُّهُ، يَا مَنْ أَظْهَرَ فِي كُلِّ شَيْءٍ لُطْفَهُ، يَا مَنْ
 أَحْسَنَ كُلِّ شَيْءٍ خَلْقَهُ، يَا مَنْ تَصَرَّفَ فِي الْخَلَائِقِ
 قُدْرَتُهُ. (۵۸) ای آن‌که بزرگی‌اش در آسمان است، ای
 آن‌که نشانه‌هایش در زمین است، ای آن‌که دلایلیش در

هر چیز است، ای آن که شگفتی هایش در دریاست، ای
 آن که گنجینه هایش در کوه هاست، ای آن که آفرینش را
 آغاز کند سپس بازش گرداند، ای آن که همه امور به سوی
 او بازگردد، ای آن که مهربانی اش را در هر چیز نمایان
 ساخته، ای آن که آفرینش هر چیز را نیکو انجام داده، ای
 آن که توانش در آفریدگان کارگر افتاده است. ﴿۵۹﴾ یا
 حَبِيبٌ مِّنْ لَّا حَبِيبَ لَهٗ، يَا طَيِّبٌ مِّنْ لَّا طَيِّبَ لَهٗ، يَا
 مُجِيبٌ مِّنْ لَّا مُجِيبَ لَهٗ، يَا شَفِيعٌ مِّنْ لَّا شَفِيعَ لَهٗ، يَا رَفِيعٌ
 مِّنْ لَّا رَفِيعَ لَهٗ، يَا مُغِيثٌ مِّنْ لَّا مُغِيثَ لَهٗ، يَا دَلِيلٌ مِّنْ لَّا دَلِيلَ
 لَهٗ، يَا اٰنِسٌ مِّنْ لَّا اٰنِسَ لَهٗ، يَا رَاحِمٌ مِّنْ لَّا رَاحِمَ لَهٗ، يَا
 صَاحِبٌ مِّنْ لَّا صَاحِبَ لَهٗ. (۵۹) ای دوست آن که دوستی
 ندارد، ای پزشک آن که پزشکی ندارد، ای پاسخگوی
 آن که پاسخگویی ندارد، ای یار مهربان آن که یار مهربانی
 ندارد، ای همراه بی همراهم، ای فریادرس آن که فریادرسی
 ندارد، ای رهنمای آن که رهنمایی ندارد، ای همدم آن که
 همدمی ندارد، ای رحم کننده آن که رحم کننده ای ندارد، ای
 هم نشین آن که هم نشینی ندارد. ﴿۶۰﴾ یا كَافِيٌّ مِّنْ اِسْتِكْفَاةٍ،

يَا هَادِيَ مَنِ اسْتَهْدَاهُ، يَا كَالِيَّ مَنِ اسْتَكَلَاهُ، يَا رَاعِيَ مَنِ
 اسْتَرَعَاهُ، يَا شَافِيَ مَنِ اسْتَشْفَاهُ، يَا قَاضِيَ مَنِ اسْتَشْفَاهُ، يَا
 مُعْنِيَ مَنِ اسْتَعْنَاهُ، يَا مُوفِيَ مَنِ اسْتَوْفَاهُ، يَا مُقْوِيَ مَنِ
 اسْتَقْوَاهُ، يَا وَليَّ مَنِ اسْتَوْلَاهُ. (۶۰) ای کفایت کننده هرکه
 از او کفایت خواهد، ای راهنمای هرکه از او راهنمایی
 جوید، ای نگاهبان هرکه از او نگاهبانی خواهد، ای
 حمایت کننده هرکه از او حمایت خواهد، ای شفادهنده
 هرکه از او شفا طلبد، ای داور هرکه از او داوری
 خواهد، ای بی نیاز کننده هرکه از او بی نیازی جوید، ای
 وفادار به هر که از او وفا جوید، ای نیروبخش هرکه از او
 نیرو خواهد، ای سرپرست هرکه از او سرپرستی
 خواهد. ﴿۶۱﴾ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا خَالِقُ، يَا رَازِقُ،
 يَا نَاطِقُ، يَا صَادِقُ، يَا فَالِقُ، يَا فَارِقُ، يَا فَاتِقُ، يَا رَاتِقُ، يَا
 سَابِقُ، يَا سَامِقُ. (۶۱) خدایا! از تو می خواهم به نامت
 ای آفریننده، ای روزی دهنده، ای گویا، ای راست گو،
 ای شکافنده، ای جدا کننده، ای گشاینده، ای
 پیونددهنده، ای پیشی گیرنده، ای بلند جایگاه. ﴿۶۲﴾ يَا

مَنْ يُقَلِّبُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ، يَا مَنْ جَعَلَ الظُّلُمَاتِ وَالْأَنْوَارَ، يَا
 مَنْ خَلَقَ الظِّلَّ وَالْحَرُورَ، يَا مَنْ سَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ، يَا
 مَنْ قَدَّرَ الْحَيَرَ وَالشَّرَّ، يَا مَنْ خَلَقَ الْمَوْتَ وَالْحَيَاةَ، يَا مَنْ لَهُ
 الْخَلْقُ وَالْأَمْرُ، يَا مَنْ لَمْ يَتَّخِذْ صَاحِبَةً وَلَا وَلَدًا، يَا مَنْ لَيْسَ
 لَهُ شَرِيكٌ فِي الْمُلْكِ، يَا مَنْ لَمْ يَكُنْ لَهُ وَليٌّ مِنَ الدُّلَى. (٦٢)

ای آن که شب و روز را دگرگون سازد، ای آن که
 تاریکی ها و روشنایی ها را قرار داد، ای آن که سایه خنک
 و گرما را آفرید، ای آن که خورشید و ماه را به کار
 گرفت، ای آن که خیر و شر را مقدر نمود، ای آن که مرگ
 و زندگی را آفرید، ای آن که خلق و امر از اوست، ای
 آن که همسر و فرزندی نگرفت، ای آن که در فرمانروایی
 شریکی برایش نیست، ای آن که از روی خواری

سرپرستی نخواهد. ﴿٦٣﴾ يَا مَنْ يَعْلَمُ مُرَادَ الْمُرِيدِينَ، يَا مَنْ
 يَعْلَمُ صَمِيرَ الصَّامِتِينَ، يَا مَنْ يَسْمَعُ أُنِينَ الْوَاهِنِينَ، يَا مَنْ يَرَى
 بُكَاءَ الْخَائِفِينَ، يَا مَنْ يَمْلِكُ حَوَائِجَ السَّائِلِينَ، يَا مَنْ يَقْبَلُ
 عَذْرَ التَّائِبِينَ، يَا مَنْ لَا يَصْلِحُ عَمَلَ الْمُفْسِدِينَ، يَا مَنْ لَا يُضِيعُ
 أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ، يَا مَنْ لَا يَبْعُدُ عَن قُلُوبِ الْعَارِفِينَ، يَا أَجْوَدَ

الأَجْوَدِينَ. (۶۳) ای آن که خواهش خواهشمندان را
 می‌داند، ای آن که از نهاد خاموشان آگاه است، ای آن که
 ناله درماندگان را می‌شنود، ای آن که گریه هراسیدگان را
 می‌بیند، ای آن که نیازهای نیازمندان به دست اوست، ای
 آن که بهانه توبه‌کاران را می‌پذیرد، ای آن که عمل تبهکاران را
 سر و سامان ندهد، ای آن که پاداش نیکوکاران را تباہ
 نکند، ای آن که از دل عارفان دور نباشد، ای
 بخشنده‌ترین بخشندگان. ﴿۶۴﴾ يَا دَائِمَ الْبَقَاءِ، يَا سَامِعَ
 الدُّعَاءِ، يَا وَاسِعَ الْعَطَاءِ، يَا غَافِرَ الْخَطَا، يَا بَدِيعَ السَّمَاءِ، يَا
 حَسَنَ الْبَلَاءِ، يَا جَمِيلَ الثَّنَاءِ، يَا قَدِيمَ السَّنَاءِ، يَا كَثِيرَ
 الْوَفَاءِ، يَا شَرِيفَ الْجَزَاءِ. (۶۴) ای همیشه ماندگار، ای
 شنونده دعا، ای گسترده عطا، ای آمرزنده خطا، ای
 پدیدآورنده آسمان، ای نیک آزمون، ای نیکو ستایش،
 ای دیرینه درخشان، ای بسیار وفادار، ای برجسته
 پاداش. ﴿۶۵﴾ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا سَتَّارُ، يَا غَفَّارُ،
 يَا قَهَّارُ، يَا جَبَّارُ، يَا صَبَّارُ، يَا بَارُّ، يَا مُخْتَارُ، يَا فَتَّاحُ، يَا
 نَفَّاحُ، يَا مُزْتَاخُ. (۶۵) خدایا! از تو می‌خواهم به نامت ای

پرده‌پوش، ای آمرزنده، ای چیره، ای توانا، ای بس
 شکبیا، ای نیک‌بخش، ای برگزیده، ای گشاینده، ای
 روح‌بخش، ای راحتی‌بخش. ﴿۶۶﴾ يَا مَنْ خَلَقَنِي وَسَوَّأَنِي،
 يَا مَنْ رَزَقَنِي وَرَبَّأَنِي، يَا مَنْ أَطْعَمَنِي وَسَقَانِي، يَا مَنْ قَرَّبَنِي
 وَأَدْنَانِي، يَا مَنْ عَصَمَنِي وَكَفَانِي، يَا مَنْ حَفِظَنِي وَكَلَّأَنِي، يَا
 مَنْ أَعَزَّنِي وَأَعْنَانِي، يَا مَنْ وَفَّقَنِي وَهَدَانِي، يَا مَنْ آتَسَنِي
 وَأَوَانِي، يَا مَنْ أَمَاتَنِي وَأَحْيَانِي. ۶۶ (ای آن‌که مرا آفرید و
 بیاراست، ای آن‌که مرا روزی داد و پرورید، ای آن‌که به
 من خورانید و نوشانید، ای آن‌که مرا نزدیک نمود و به
 کنار خویش برد، ای آن‌که مرا نگاه داشت و کفایت نمود،
 ای آن‌که مرا حفظ کرد و حمایت کرد، ای آن‌که به من
 توانمندی بخشید و بی‌نیازم ساخت، ای آن‌که توفیقم داد و
 راهنمایی کرد، ای آن‌که همدم شد و جایم داد، ای آن‌که مرا
 میراند و زنده کند. ﴿۶۷﴾ يَا مَنْ يُحِقُّ الْحَقَّ بِكَلِمَاتِهِ، يَا مَنْ
 يَقْبَلُ التَّوْبَةَ عَنْ عِبَادِهِ، يَا مَنْ يُحَوِّلُ بَيْنَ الْمَرْءِ وَقَلْبِهِ، يَا مَنْ
 لَا تَنْفَعُ الشَّفَاعَةُ إِلَّا بِإِذْنِهِ، يَا مَنْ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ عَنْ
 سَبِيلِهِ، يَا مَنْ لَمْ يَعْقِبْ لِحُكْمِهِ، يَا مَنْ لَرَادِّ لِقَضَائِهِ، يَا مَنْ

انْقَادَ كُلِّ شَيْءٍ لِأَمْرِهِ، يَا مَنِ السَّمَاوَاتُ مَطْوِيَّاتٌ بِيَمِينِهِ، يَا
 مَنْ يُرْسِلُ الرِّيَّاحَ بُشْرًا بَيْنَ يَدَيْ رَحْمَتِهِ. (٦٧) ای آن که
 حق را با کلماتش استوار و برجا کند، ای آن که توبه را از
 بندگانش بپذیرد، ای آن که میان انسان و دلش قرار گیرد،
 ای آن که شفاعت جز با اجازه‌اش سود نبخشد، ای آن که
 به گمراه شدگان راهش داناتر است، ای آن که حکمش
 دگرگونی نپذیرد، ای آن که رأیش را بازگرداننده‌ای نیست،
 ای آن که هر چیز فرمانش را گردن نهد، ای آن که آسمان‌ها
 به دست قدرتش پیچیده گشته، ای آن که بادها را
 مژده‌دهنده رحمتش فرستد. ﴿٦٨﴾ يَا مَنْ جَعَلَ الْأَرْضَ
 مِهَادًا، يَا مَنْ جَعَلَ الْجِبَالَ أَوْتَادًا، يَا مَنْ جَعَلَ الشَّمْسَ
 سِرَاجًا، يَا مَنْ جَعَلَ الْقَمَرَ نُورًا، يَا مَنْ جَعَلَ اللَّيْلَ لِبَاسًا، يَا
 مَنْ جَعَلَ النَّهَارَ مَعَاشًا، يَا مَنْ جَعَلَ النَّوْمَ سُبَاتًا، يَا مَنْ
 جَعَلَ السَّمَاءَ بِنَاءً، يَا مَنْ جَعَلَ الْأَشْيَاءَ أَزْوَاجًا، يَا مَنْ
 جَعَلَ النَّارَ مِرْصَادًا. (٦٨) ای آن که زمین را بستر زندگی
 قرار داد، ای آن که کوه‌ها را میخ‌های زمین نهاد، ای آن که
 خورشیدی را چراغ نوربخش کرد، ای آن که ماه را تابان

ساخت، ای آن که شب را جامه آرامش گرداند، ای آن که
 روز را مایه گذران قرار داد، ای آن که خواب را وسیله
 آرامش ساخت، ای آن که آسمان را بنا نهاد، ای آن که از
 هر چیز گونه‌های مختلف آفرید، ای آن که آتش را کمینگاه
 قرار داد. ﴿۶۹﴾ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا سَمِيعٌ، يَا شَفِيعٌ،
 يَا رَفِيعٌ، يَا مَنِيعٌ، يَا سَرِيعٌ، يَا بَدِيعٌ، يَا كَبِيرٌ، يَا قَدِيرٌ، يَا
 حَيِّرٌ، يَا مُجِيرٌ. (۶۹) خدایا! از تو می‌خواهم به نامت ای
 شنوا، ای حامی و مدافع، ای بلندپایه، ای فرازمند، ای
 شتابنده، ای نوآفرین، ای بزرگ، ای توانا، ای آگاه، ای
 پناهنده. ﴿۷۰﴾ يَا حَيًّا قَبْلَ كُلِّ حَيٍّ، يَا حَيًّا بَعْدَ كُلِّ حَيٍّ، يَا
 حَيُّ الَّذِي لَيْسَ كَمِثْلِهِ حَيٌّ، يَا حَيُّ الَّذِي لَا يُشَارِكُهُ حَيٌّ، يَا
 حَيُّ الَّذِي لَا يَخْتَاجُ إِلَى حَيٍّ، يَا حَيُّ الَّذِي يُمِيتُ كُلَّ حَيٍّ، يَا
 حَيُّ الَّذِي يَرْزُقُ كُلَّ حَيٍّ، يَا حَيًّا لَمْ يَرِثِ الْحَيَاةَ مِنْ حَيٍّ، يَا
 حَيُّ الَّذِي يُحْيِي الْمَوْتَى، يَا حَيُّ يَا قَيُّوْمٌ لَا تَأْخُذُهُ سِنَةٌ وَلَا
 نَوْمٌ. (۷۰) ای زنده پیش از هر زنده، ای زنده پس از هر
 زنده، ای زنده‌ای که مانند او زنده‌ای نیست، ای زنده‌ای
 که هیچ زنده‌ای شریک او نیست، ای زنده‌ای که به

زنده‌ای نیاز ندارد، ای زنده‌ای که همه زندگان را می‌میراند،
 ای زنده‌ای که به زنده‌ها روزی می‌دهد، ای زنده‌ای که
 زندگی را از زنده‌ای دیگر به ارث نبرده، ای زنده‌ای که
 مردگان را زنده می‌کند، ای زنده‌ی به خود پاینده‌ای که او
 را چرت و خواب درنگیرد. ﴿۷۱﴾ يَا مَنْ لَهُ ذِكْرٌ لَا يُنْسَى،
 يَا مَنْ لَهُ نُورٌ لَا يُطْفِئُ، يَا مَنْ لَهُ نِعْمٌ لَا تُعَدُّ، يَا مَنْ لَهُ مُلْكٌ
 لَا يُزُولُ، يَا مَنْ لَهُ ثَنَاءٌ لَا يُحْصَى، يَا مَنْ لَهُ جَلَالٌ لَا يُكَيَّفُ، يَا
 مَنْ لَهُ كَمَالٌ لَا يُدْرَكُ، يَا مَنْ لَهُ قَضَاءٌ لَا يُرَدُّ، يَا مَنْ لَهُ صِفَاتٌ
 لَا تُبَدَّلُ، يَا مَنْ لَهُ نِعْمَةٌ لَا تُغَيَّرُ. (۷۱) ای آن‌که یادی دارد
 فراموش‌نشدنی، ای آن‌که نوری دارد خاموش‌نشدنی، ای
 آن‌که عطایایی بخشیده‌ناشمردنی، ای آن‌که فرمانروایی‌اش
 نابودی ندارد، ای آن‌که ستایشش بی‌آمار است، ای
 آن‌که شکوهش چگونگی‌نپذیرد، ای آن‌که کمالی دارد
 درک‌ناشدنی، ای آن‌که داوری‌اش بازگشت‌ناپذیر
 است، ای آن‌که صفاتی دارد دگرگون‌ناپذیر، ای آن‌که
 صفاتی دارد غیر قابل‌تغییر. ﴿۷۲﴾ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ، يَا
 مَالِكَ يَوْمِ الدِّينِ، يَا غَايَةَ الطَّلِبِينَ، يَا ظَهَرَ اللَّاحِجِينَ، يَا

مُدْرِكَ الْهَارِبِينَ، يَا مَنْ يُحِبُّ الصَّابِرِينَ، يَا مَنْ يُحِبُّ التَّوَّابِينَ،
يَا مَنْ يُحِبُّ الْمُتَطَهِّرِينَ، يَا مَنْ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ، يَا مَنْ هُوَ
أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ. (۷۲) ای پروردگار جهانیان، ای مالک روز
جزا، ای مقصود جویندگان، ای پشت و پناه پناهندگان،
ای دریابنده فراریان، ای آن که شکیبایان را دوست دارد،
ای آن که توبه‌کنندگان را دوست دارد، ای آن که پاکیزگان
را دوست دارد، ای آن که نیکوکاران را دوست دارد، ای
آن که اوست داناتر به راه‌یافتگان. ﴿۷۳﴾ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ
بِاسْمِكَ يَا شَفِيقُ، يَا رَفِيقُ، يَا حَفِيطُ، يَا مُحِيطُ، يَا مُقِيتُ،
يَا مُعِيتُ، يَا مُعِزُّ، يَا مُدِلُّ، يَا مُبْدِيُّ، يَا مُعِيدُ. (۷۳) خدایا!
از تو می‌خواهم به نامت ای مهربان، ای همراه، ای
نگهدار، ای فراگیر، ای روزی‌بخش، ای فریادرس، ای
توان‌بخش، ای خوار‌کننده، ای آغازگر، ای
برگرداننده. ﴿۷۴﴾ يَا مَنْ هُوَ أَحَدٌ بِلَا ضِدٍّ، يَا مَنْ هُوَ فَرْدٌ
بِلَا نِدٍّ، يَا مَنْ هُوَ صَمَدٌ بِلَا عَيْبٍ، يَا مَنْ هُوَ وَتَرٌ بِلَا كَيْفٍ،
يَا مَنْ هُوَ قَاضٍ بِلَا حَيْفٍ، يَا مَنْ هُوَ رَبُّ بِلَا وَزِيرٍ، يَا مَنْ
هُوَ عَزِيزٌ بِلَا ذُلٍّ، يَا مَنْ هُوَ غَنِيٌّ بِلَا فَقْرٍ، يَا مَنْ هُوَ مَلِكٌ

بِلا عَزْلٍ، يَا مَنْ هُوَ مَوْصُوفٌ بِبِلا شَبِيهِ. (۷۴) ای آن که
 یکتاست و حریف ندارد، ای آن که یگانه است و
 بی مانند، ای آن که بی نیاز و بی کاستی است، ای آن که
 بی همتا و بدون چگونگی است، ای آن که داوری است
 بدون ستم، ای آن که پروردگاری بی وزیر است، ای
 آن که توانمندی بی خواری است، ای آن که توانگری بی نیاز
 است، ای آن که پادشاهی بدون برکنار کردن است، ای
 آن که اوصافش بی مانند است. ﴿۷۵﴾ يَا مَنْ ذِكْرُهُ شَرَفٌ
 لِلذَّاكِرِينَ، يَا مَنْ شُكْرُهُ فَوْزٌ لِلشَّاكِرِينَ، يَا مَنْ حَمْدُهُ عِزٌّ
 لِلْحَامِدِينَ، يَا مَنْ طَاعَتُهُ نَجَاةٌ لِلْمُطِيعِينَ، يَا مَنْ بَابُهُ مَفْتُوحٌ
 لِلطَّالِبِينَ، يَا مَنْ سَبِيلُهُ وَاضِحٌ لِلْمُنْبِيِّينَ، يَا مَنْ آيَاتُهُ بُرْهَانٌ
 لِلتَّاطِرِينَ، يَا مَنْ كِتَابُهُ تَذْكَرَةٌ لِلْمُتَّقِينَ، يَا مَنْ رِزْقُهُ عُمُومٌ
 لِلطَّائِعِينَ وَالْعَاصِينَ، يَا مَنْ رَحْمَتُهُ قَرِيبٌ مِّنَ

الْمُحْسِنِينَ. (۷۵) ای آن که ذکرش برای ذاکران شرف
 است، ای آن که شکرش برای شاكران رستگاری است،
 ای آن که ستایشش برای ستایشگران عزت است، ای
 آن که طاعتش برای مطعیان مایه نجات است، ای آن که

درگاهش به روی جویندگان گشوده است، ای آن که
 راهش برای توبه‌کاران هموار است، ای آن که نشانه‌هایش
 برای بینندگان دلیل قاطع است، ای آن که کتابش برای
 پرواپیشگان مایه پند و یادآوری است، ای آن که
 روزی‌اش همه مطیعان و گنه‌کاران را فراگیرد، ای آن که
 رحمتش به نیکوکاران نزدیک است. ﴿۷۶﴾ يَا مَنْ تَبَارَكَ
 اسْمُهُ، يَا مَنْ تَعَالَى جَدُّهُ، يَا مَنْ لَإِلَهِ غَيْرُهُ، يَا مَنْ جَلَّ ثَنَاؤُهُ،
 يَا مَنْ تَقَدَّسَتْ أَسْمَاؤُهُ، يَا مَنْ يَدُومُ بَقَاؤُهُ، يَا مَنْ الْعِظَمَةُ
 بِهَاؤُهُ، يَا مَنْ الْكِبْرِيَاءُ رِداؤُهُ، يَا مَنْ لَأْتُحْصَى آلَاؤُهُ، يَا مَنْ
 لَأَتَعَدُّ نِعْمَاؤُهُ. (۷۶) ای آن که نامش خجسته است، ای
 آن که محبوبیتش بس بلند است، ای آن که معبودی جز او
 نیست، ای آن که ستایشش والا است، ای آن که
 نام‌هایش پاک و بی‌عیب است، ای آن که هستی‌اش
 پایدار است، ای آن که بزرگی جلوه زیبایی اوست، ای
 آن که بزرگ‌منشی پوشش اوست، ای آن که عطا‌هایش در
 شمار نیاید، ای آن که نعمت‌هایش شمرده
 نشود. ﴿۷۷﴾ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا مُعِينُ، يَا أَمِينُ، يَا

مُبِينٌ، يَا مَتِينٌ، يَا مَكِينٌ، يَا رَشِيدٌ، يَا حَمِيدٌ، يَا مَجِيدٌ، يَا
 شَدِيدٌ، يَا شَهِيدٌ. (۷۷) خدایا! از تو می‌خواهم به نامت ای
 مدد رسان، ای امین، ای آشکار، ای استوار، ای
 ارجمند، ای راهنما، ای ستوده، ای بزرگوار، ای سختگیر
 (گناه‌کاران)، ای گواه. ﴿۷۸﴾ يَا ذَا الْعَرْشِ الْمَجِيدِ، يَا ذَا
 الْقَوْلِ السَّيِّدِ، يَا ذَا الْفِعْلِ الرَّشِيدِ، يَا ذَا الْبَطْشِ الشَّدِيدِ،
 يَا ذَا الْوَعْدِ وَالْوَعِيدِ، يَا مَنْ هُوَ الْوَلِيُّ الْحَمِيدِ، يَا مَنْ هُوَ
 فَعَالٌ لِمَا يُرِيدُ، يَا مَنْ هُوَ قَرِيبٌ عَيْرٌ بَعِيدٍ، يَا مَنْ هُوَ عَلَى
 كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ، يَا مَنْ هُوَ لَيْسَ بِظَلَامٍ لِلْعَبِيدِ. (۷۸) ای
 صاحب عرش پرشکوه، ای صاحب سخن استوار، ای
 صاحب کردار مستقیم، ای صاحب مجازات سخت، ای
 صاحب نوید و تهدید، ای آن‌که سرپرست ستوده است،
 ای آن‌که به نیکی انجام دهد آنچه را خواهد، ای آن‌که
 نزدیک دوری ناپذیر است، ای آن‌که بر هر چیز گواه
 است، ای آن‌که بر بندگان ستمکار نیست. ﴿۷۹﴾ يَا مَنْ
 لَا شَرِيكَ لَهُ وَلَا وَزِيرَ، يَا مَنْ لَا شَيْبَةَ لَهُ وَلَا نَظِيرَ، يَا خَالِقَ
 الشَّمْسِ وَالْقَمَرِ الْمُنِيرِ، يَا مُغْنِيَ الْبَائِسِ الْفَقِيرِ، يَا رَازِقَ

الطِّفْلِ الصَّغِيرِ، يَا رَاحِمَ الشَّيْخِ الْكَبِيرِ، يَا جَابِرَ الْعَظْمِ
 الْكَبِيرِ، يَا عِصْمَةَ الْخَائِفِ الْمُسْتَجِيرِ، يَا مَنْ هُوَ بِعِبَادِهِ
 خَبِيرٌ بَصِيرٌ، يَا مَنْ هُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ. (۷۹) ای آن که
 شریک و وزیرى ندارد، ای آن که مثل و ماندی ندارد،
 ای آفریننده خورشید و ماه تابان، ای بی نیاز کننده
 درمانده تهیدست، ای روزی دهنده کودک خردسال، ای
 مهرورز بر پیر بزرگسال، ای پیونددهنده استخوان
 شکسته، ای پناه ترسان پناهجو، ای آن که بر بندگانش
 آگاه و بیناست، ای آن که بر هر کاری
 تواناست. ﴿۸۰﴾ يَا ذَا الْجُودِ وَالنِّعَمِ، يَا ذَا الْفَضْلِ وَالْكَرَمِ،
 يَا خَالِقَ اللَّوْحِ وَالْقَلَمِ، يَا بَارِيَّ الدَّرِّ وَالنَّسَمِ، يَا ذَا الْبَأْسِ
 وَالنِّقَمِ، يَا مُلْهَمَ الْعَرَبِ وَالْعَجَمِ، يَا كَاشِفَ الضُّرِّ وَالْأَلَمِ، يَا
 عَالِمَ السِّرِّ وَالْهَمَمِ، يَا رَبَّ الْبَيْتِ وَالْحَرَمِ، يَا مَنْ خَلَقَ
 الْأَشْيَاءَ مِنَ الْعَدَمِ. (۸۰) ای صاحب جود و بخشش، ای
 صاحب احسان و بزرگواری، ای آفریننده لوح و قلم، ای
 پدیدآورنده موران و مردمان، ای صاحب عذاب و انتقام،
 ای الهام بخش عرب و عجم، ای بردارنده زیان و درد، ای

دانای رازها و قصدها، ای پروردگار کعبه و حرم، ای
 آفریننده هر چیز از نیستی. ﴿۸۱﴾ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ
 يَا فَاعِلٌ، يَا جَاعِلٌ، يَا قَابِلٌ، يَا كَامِلٌ، يَا فَاصِلٌ، يَا وَاصِلٌ، يَا
 عَادِلٌ، يَا غَالِبٌ، يَا طَالِبٌ، يَا وَاهِبٌ. (۸۱) خدایا! از تو
 می‌خواهم به نامت ای کردگار، ای هستی بخش، ای
 پذیرنده، ای تام و تمام، ای جدا، ای پیونددهنده، ای
 دادگر، ای چیره، ای جويا، ای بخشنده. ﴿۸۲﴾ يَا مَنْ
 أَنْعَمَ بِطَوْلِهِ، يَا مَنْ أَكْرَمَ بِجُودِهِ، يَا مَنْ جَادَ بِلُطْفِهِ، يَا مَنْ
 تَعَزَّرَ بِقُدْرَتِهِ، يَا مَنْ قَدَّرَ بِحِكْمَتِهِ، يَا مَنْ حَكَّمَ بِتَدْبِيرِهِ، يَا مَنْ
 دَبَّرَ بِعِلْمِهِ، يَا مَنْ تَجَاوَزَ بِحِلْمِهِ، يَا مَنْ دَنَا فِي عُلُوِّهِ، يَا مَنْ
 عَلَا فِي دُنُوِّهِ. (۸۲) ای آن‌که به نیکی و محبتش بخشید،
 ای آن‌که به جودش گرامی داشت، ای آن‌که به لطفش
 ارجمند و گرامی شد، ای آن‌که به نیرویش کار نیکو کرد،
 ای آن‌که به حکمتش سامان داد، ای آن‌که به تدبیر خود
 حکم کرد، ای آن‌که با علم خود تدبیر کرد، ای آن‌که با
 بردباری‌اش درگذرد، ای آن‌که در عین برتری‌اش نزدیک
 است، ای آن‌که در عین نزدیکی‌اش برتر است. ﴿۸۳﴾ يَا

مَنْ يَجْلُقْ مَا يَشَاءُ، يَا مَنْ يَفْعَلُ مَا يَشَاءُ، يَا مَنْ يَهْدِي مَنْ
 يَشَاءُ، يَا مَنْ يُضِلُّ مَنْ يَشَاءُ، يَا مَنْ يُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ، يَا
 مَنْ يَعْفِرُ لِمَنْ يَشَاءُ، يَا مَنْ يُعِزُّ مَنْ يَشَاءُ، يَا مَنْ يُذِلُّ مَنْ
 يَشَاءُ، يَا مَنْ يُصَوِّرُ فِي الْأَرْحَامِ مَا يَشَاءُ، يَا مَنْ يَخْتَصُّ
 بِرَحْمَتِهِ مَنْ يَشَاءُ. (۸۳) ای آن که هرچه خواهد می آفریند،
 ای آن که هرچه بخواهد انجام می دهد، ای آن که هرکه را
 بخواهد راهنمایی کند، ای آن که هرکه را بخواهد
 وامی گذارد، ای آن که هرکه را بخواهد عذاب کند، ای
 آن که هرکه را بخواهد بیامزد، ای آن که هرکه را بخواهد
 توانمندی بخشد، ای آن که هرکه را بخواهد خوار گرداند،
 ای آن که در رحم مادران هرچه خواهد صورت بخشد، ای
 آن که هرکه را بخواهد به رحمتش مخصوص

گرداند. ﴿۸۴﴾ يَا مَنْ لَمْ يَتَّخِذْ صَاحِبَةً وَلَا وَالدًا، يَا مَنْ
 جَعَلَ لِكُلِّ شَيْءٍ قَدْرًا، يَا مَنْ لَا يُشْرِكُ فِي حُكْمِهِ أَحَدًا، يَا
 مَنْ جَعَلَ الْمَلَائِكَةَ رُسُلًا، يَا مَنْ جَعَلَ فِي السَّمَاءِ بُرُوجًا، يَا
 مَنْ جَعَلَ الْأَرْضَ قَرَارًا، يَا مَنْ خَلَقَ مِنَ الْمَاءِ بَشَرًا، يَا مَنْ
 جَعَلَ لِكُلِّ شَيْءٍ أَمَدًا، يَا مَنْ أَحَاطَ بِكُلِّ شَيْءٍ عِلْمًا، يَا مَنْ

أَخْصَىٰ كُلَّ شَيْءٍ عَدَدًا. (۸۴) ای آن که همسر و فرزندی نگرفت، ای آن که برای هر چیز اندازه نهاد، ای آن که در حکومتش کسی را شریک نساخت، ای آن که فرشتگان را فرستادگان خویش قرار داد، ای آن که در آسمانها برج‌هایی قرار داد، ای آن که زمین را زیستگاه شایسته نمود، ای آن که آدمی را از آب آفرید، ای آن که برای هر چیز سرانجامی قرار داد، ای آن که با علم خویش هر چیز را دربر گرفته است، ای آن که تعداد هر چیز را شماره نموده است. ﴿۸۵﴾ **اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا أَوَّلُ، يَا آخِرُ، يَا ظَاهِرُ، يَا بَاطِنُ، يَا بَرُّ، يَا حَقُّ، يَا فَرْدُ، يَا وَثِقُ، يَا صَمَدُ، يَا سَرْمَدُ.** (۸۵) خدایا! از تو می‌خواهم به نامت ای آغاز، ای انجام، ای آشکار، ای نهان، ای نیکوکار، ای حق، ای یگانه، ای یکتا، ای بی‌نیاز، ای همیشگی. ﴿۸۶﴾ **يَا خَيْرَ مَعْرُوفٍ عُرِفَ، يَا أَفْضَلَ مَعْبُودٍ عُبِدَ، يَا أَجَلَ مَشْكُورٍ شُكِرَ، يَا أَعَزَّ مَذْكُورٍ ذُكِرَ، يَا أَعْلَىٰ مَحْمُودٍ حُمِدَ، يَا أَقْدَمَ مَوْجُودٍ طُلِبَ، يَا أَرْفَعَ مَوْصُوفٍ وُصِفَ، يَا أَكْبَرَ مَقْصُودٍ قُصِدَ، يَا أَكْرَمَ مَسْئُولٍ سُئِلَ، يَا أَشْرَفَ مَحْبُوبٍ عَلِمَ.** (۸۶)

ای بهترین شناخته شده‌ای که شناخته شده، ای برترین
 معبودی که عبادت شده، ای والاترین ثناپذیری که
 سپاس شده، ای توانمندترین یاد شده‌ای که یاد شده، ای
 برترین ستوده‌ای که ستایش شده، ای دیرینه‌ترین
 موجودی که خواسته شده، ای بلندترین وصف شده‌ای
 که به وصف آمده، ای بزرگ‌ترین مقصودی که قصد
 شده، ای گرمی‌ترین پرسیده‌ای که پرسش شده، ای
 عالی‌مرتب‌ترین محبوبی که دانسته شده. ﴿۸۷﴾ يَا حَبِيبَ
 الْبَاكِينَ، يَا سَيِّدَ الْمُتَوَكِّلِينَ، يَا هَادِيَ الْمَضِلِّينَ، يَا وَلِيَّ
 الْمُؤْمِنِينَ، يَا أُنَيْسَ الذَّاكِرِينَ، يَا مَفْرَعَ الْمَلْهُوفِينَ، يَا مُنْجِيَ
 الصَّادِقِينَ، يَا أَقْدَرَ الْقَادِرِينَ، يَا أَعْلَمَ الْعَالَمِينَ، يَا إِلَهَ الْخَلْقِ
 أَجْمَعِينَ. (۸۷) ای محبوب گریه‌کنندگان، ای سرور
 توکل‌کنندگان، ای راهنمای گمراهان، ای سرپرست
 مؤمنان، ای همدم ذاکران، ای پناه جان سوختگان، ای
 رهایی بخش راست‌گویان، ای تواناترین توانایان، ای
 داناترین دانایان، ای پرستیده همه آفریدگان. ﴿۸۸﴾ يَا مَنْ
 عَلَا فَقَهَرَ، يَا مَنْ مَلَكَ فَقَدَّرَ، يَا مَنْ بَطَّنَ فَخَبَرَ، يَا مَنْ عُيِدَ

فَشَكَرَ، يَا مَنْ عَصِيَ فَعَفَرَ، يَا مَنْ لَا تُحْوِيهِ الْفِكْرُ، يَا مَنْ
 لَا يُدْرِكُهُ بَصَرٌ، يَا مَنْ لَا يُخْفِي عَلَيْهِ أَثَرٌ، يَا رَازِقَ الْبَشَرِ، يَا
 مُقَدِّرَ كُلِّ قَدَرٍ. (۸۸) ای آن که فراتر رفت و چیره گشت،
 ای آن که دارا گشت و توان یافت، ای آن که نهان شد و
 آگاهی یافت، ای آن که پرستش شد و در برابر پرستش
 اندک پاداش فراوان داد، ای آن که نافرمانی شد و
 آمرزید، ای آنکه اندیشه‌ها او را فرا نگیرد، ای آن که
 دیده‌ای او را در نیابد، ای آن که اثری بر او پوشیده
 نماند، ای روزی دهنده آدمیان، ای اندازه دهنده هر
 اندازه. ﴿۸۹﴾ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا حَافِظُ، يَا بَارِيُّ،
 يَا ذَارِيُّ يَا بَازِحُ، يَا فَارِحُ، يَا فَاتِحُ، يَا كَاشِفُ، يَا ضَامِنُ، يَا
 آمِرُّ، يَا نَاهِي. (۸۹) خدایا! از تو می‌خواهم به نامت ای
 نگهدار، ای آفریننده، ای پدیدآورنده، ای بسیار
 بخشنده، ای گشایشگر، ای فراخی‌بخش، ای
 برطرف‌کننده زیان، ای ضمانت‌کننده، ای فرمان‌ده، ای
 بازدارنده. ﴿۹۰﴾ يَا مَنْ لَا يَعْلَمُ الْغَيْبَ إِلَّا هُوَ، يَا مَنْ
 لَا يَصْرِفُ السُّوءَ إِلَّا هُوَ، يَا مَنْ لَا يَخْلُقُ الْخَلْقَ إِلَّا هُوَ، يَا مَنْ

لَا يَغْفِرُ الذَّنْبَ إِلَّا هُوَ، يَا مَنْ لَا يُؤْتِي النَّعْمَةَ إِلَّا هُوَ، يَا مَنْ لَا يَقْلِبُ الْقُلُوبَ إِلَّا هُوَ، يَا مَنْ لَا يُدَبِّرُ الْأَمْرَ إِلَّا هُوَ، يَا مَنْ لَا يُزِيلُ الْعَيْثَ إِلَّا هُوَ، يَا مَنْ لَا يَسْطُرُ الرِّزْقَ إِلَّا هُوَ، يَا مَنْ لَا يُحْيِي الْمَوْتَى إِلَّا هُوَ. (۹۰) ای آن که جز او غیب نداند، ای آن که زیان و سیه روزی را جز او برنگرداند، ای آن که آفریدگان را جز او نیافریند، ای آن که گناه را جز او نیامرزد، ای آن که نعمت را جز او کامل نکند، ای آن که دلها را جز او دگرگون نکند، ای آن که کارها را جز او تدبیر نماید، ای آن که باران را جز او فرو نبارد، ای آن که روزی را جز او نگستراند، ای آن که مردگان را جز او زنده نسازد. ﴿۹۱﴾ يَا مُعِينَ الضُّعْفَاءِ، يَا صَاحِبَ العُرْبَاءِ، يَا نَاصِرَ الأَوْلِيَاءِ، يَا قَاهِرَ الأَعْدَاءِ، يَا رَافِعَ السَّمَاءِ، يَا أُنَيْسَ الأَصْفِيَاءِ، يَا حَبِيبَ الأَثْقِيَاءِ، يَا كَنْزَ الفُقَرَاءِ، يَا إِلَهَ الأَغْنِيَاءِ، يَا أَكْرَمَ الكُرْمَاءِ. (۹۱) ای یاور ناتوانان، ای همراه غریبان، ای یار دوستان، ای چیره بر دشمنان ای بالا برنده آسمان، ای مونس برگزیدگان، ای محبوب پروا پیشگان، ای گنجینه تهیدستان، ای معبود توانگران ای کریم ترین

کریمان. ﴿۹۲﴾ یا کافِیاً مِنْ کُلِّ شَیْءٍ، یا قَائِلاً عَلٰی کُلِّ شَیْءٍ،
 یا مَنْ لَا یُشْبِهُهُ شَیْءٌ، یا مَنْ لَا یَزِیدُ فِی مُلْکِهِ شَیْءٌ، یا مَنْ
 لَا یُخْفِی عَلَیْهِ شَیْءٌ، یا مَنْ لَا یَنْقُصُ مِنْ خَزَائِنِهِ شَیْءٌ، یا مَنْ
 لَیْسَ کَمِثْلِهِ شَیْءٌ، یا مَنْ لَا یَعْزُبُ عَنْ عِلْمِهِ شَیْءٌ، یا مَنْ هُوَ
 خَیْبَرٌ بِکُلِّ شَیْءٍ، یا مَنْ وَسِعَتْ رَحْمَتُهُ کُلَّ شَیْءٍ. (۹۲) ای
 کفایت‌کننده از هر چیز، ای پاینده بر هر چیز، ای آن‌که
 چیزی مانند او نیست، ای آن‌که چیزی بر فرمانروایی‌اش
 نیفزاید، ای آن‌که چیزی بر او پوشیده نیست، ای آن‌که
 چیزی از خزانه‌هایش نگاهد، ای آن‌که مانندش کسی
 نیست، ای آن‌که چیزی از علمش پنهان نماند، ای آن‌که به
 همه چیز آگاه است، ای آن‌که رحمتش همه چیز را فرا گرفته
 است. ﴿۹۳﴾ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا مُكْرِمٌ، يَا مُطْعِمٌ،
 يَا مُنْعِمٌ، يَا مُعْطِي، يَا مُغْنِي، يَا مُقْنِي، يَا مُفْنِي، يَا مُحْيِي، يَا
 مُرْضِي، يَا مُنْجِي. (۹۳) خدایا! از تو می‌خواهم به نامت
 ای محبت‌کننده، ای روزی‌بخش، ای نعمت‌دهنده، ای
 عطا‌بخش، ای بی‌نیازکننده، ای ذخیره‌گذار، ای
 نابودکننده، ای زنده‌کننده، ای خشنودکننده، ای رهایی

بخش ﴿۹۴﴾ یا أَوَّلَ كُلِّ شَيْءٍ وَآخِرَهُ، يَا إِلَهَ كُلِّ شَيْءٍ
وَمَلِيكَهُ، يَا رَبَّ كُلِّ شَيْءٍ وَصَانِعَهُ، يَا بَارِيَّ كُلِّ شَيْءٍ
وَخَالِقَهُ، يَا قَابِضَ كُلِّ شَيْءٍ وَبَاسِطَهُ، يَا مُبْدِيَّ كُلِّ شَيْءٍ
وَمُعِيدَهُ، يَا مُنْشِئَ كُلِّ شَيْءٍ وَمُقَدِّرَهُ، يَا مُكَوِّنَ كُلِّ شَيْءٍ
وَمُحَوِّلَهُ، يَا مُحْيِيَ كُلِّ شَيْءٍ وَمُمِيتَهُ، يَا خَالِقَ كُلِّ شَيْءٍ
وَوَارِثَهُ. (۹۴) ای آغاز و انجام هر چیز، ای معبود و دارنده
هر چیز، ای پروردگار و سازنده هر چیز، ای آفریننده و
سازنده هر چیز، ای گیرنده و گشاینده هر چیز، ای آغاز
کننده هر چیز، ای پدیدآورنده و اندازه‌بخش هر چیز، ای
هستی‌بخش و جنباننده هر چیز، ای زنده‌کننده و میراننده
هر چیز، ای آفریننده و میراث‌بر هر چیز. ﴿۹۵﴾ یا خَيْرَ
ذَاكِرٍ وَمَذْكُورٍ، يَا خَيْرَ شَاكِرٍ وَمَشْكُورٍ، يَا خَيْرَ حَامِدٍ
وَمَحْمُودٍ، يَا خَيْرَ شَاهِدٍ وَمَشْهُودٍ، يَا خَيْرَ دَاعٍ وَمَدْعُودٍ، يَا
خَيْرَ مُجِيبٍ وَمُجَابٍ، يَا خَيْرَ مُؤْنِسٍ وَأَنْسٍ، يَا خَيْرَ
صَاحِبٍ وَجَلِيسٍ، يَا خَيْرَ مَقْصُودٍ وَمَطْلُوبٍ، يَا خَيْرَ حَبِيبٍ
وَمَحْبُوبٍ. (۹۵) ای بهترین یادکننده و یادشده، ای بهترین
ستایش‌کننده و ستایش‌شده، ای بهترین ستاینده و

ستوده، ای بهترین گواه و گواهی نامه، ای بهترین خواهنده
و خواننده شده، ای بهترین پاسخ‌دهنده و پاسخ داده شده،
ای بهترین یار و همدم، ای بهترین همراه و هم‌نشین، ای
بهترین سویه و آهنگ، ای بهترین دوستدار و

محبوب. ﴿۹۶﴾ يَا مَنْ هُوَ لِمَنْ دَعَاهُ مُجِيبٌ، يَا مَنْ هُوَ لِمَنْ
أَطَاعَهُ حَيِّبٌ، يَا مَنْ هُوَ إِلَىٰ مَنْ أَحَبَّهُ قَرِيبٌ، يَا مَنْ هُوَ
بِمَنْ اسْتَحْفَظَهُ رَقِيبٌ، يَا مَنْ هُوَ بِمَنْ رَجَاهُ كَرِيمٌ، يَا مَنْ هُوَ
بِمَنْ عَصَاهُ حَلِيمٌ، يَا مَنْ هُوَ فِي عَظَمَتِهِ رَحِيمٌ، يَا مَنْ هُوَ فِي
حِكْمَتِهِ عَظِيمٌ، يَا مَنْ هُوَ فِي إِحْسَانِهِ قَدِيمٌ، يَا مَنْ هُوَ بِمَنْ
أَرَادَهُ عَلِيمٌ. (۹۶) ای آن‌که به خواهنده‌اش پاسخ گوید، ای

آن‌که برای فرمانبرش دوست است، ای آن‌که به
دوستدارش نزدیک است، ای آن‌که برای کسی که از او
نگهداری طلبد دیده‌بان است، ای آن‌که به هرکه به او
امید بندد مھمان‌نواز است، ای آن‌که بر هرکه از او
نافرمانی کند بردبار است، ای آن‌که در بزرگی‌اش مهربان
است، ای آن‌که در فرزانی‌اش بزرگ است، ای آن‌که
در نیکی‌اش دیرینه است، ای آن‌که به هر که او را

خواهد دانا است. ﴿۹۷﴾ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا مُسْتَبِّبُ، يَا مُرْعَبُ، يَا مُقَلِّبُ، يَا مُعَقِّبُ، يَا مُرْتَبُّ، يَا مُحَوِّفُ، يَا مُحَدِّرُ، يَا مُذَكِّرُ، يَا مُسَحِّرُ، يَا مُغَيِّرُ. (۹۷)

خدایا! از تو می‌خواهم به نامت ای سبب‌ساز، ای شوق‌آفرین، ای برگرداننده، ای پیگیر، ای سامان‌بخش، ای هراس‌آور، ای برحذردار، ای یادآور، ای تسخیرگر، ای دگرگون‌ساز. ﴿۹۸﴾ يَا مَنْ عَلَّمَهُ سَابِقُ، يَا مَنْ وَعَدَهُ صَادِقُ، يَا مَنْ لَطْفُهُ ظَاهِرٌ، يَا مَنْ أَمْرُهُ غَالِبٌ، يَا مَنْ كِتَابُهُ مُحْكَمٌ، يَا مَنْ قَضَاؤُهُ كَائِنٌ، يَا مَنْ قُرْآنُهُ مَجِيدٌ، يَا مَنْ مُلْكُهُ قَدِيمٌ، يَا مَنْ فَضْلُهُ عَمِيمٌ، يَا مَنْ عَرْشُهُ عَظِيمٌ. (۹۸) ای آن‌که علمش پیش است، ای آن‌که وعده‌اش راست است، ای آن‌که مهرش آشکار است، ای آن‌که فرمانش چیره است، ای آن‌که کتابش استوار است، ای آن‌که حکمش شدنی است، ای آن‌که قرآنش باشکوه است، ای آن‌که فرمانروایی‌اش دیرین است، ای آن‌که بخششش فراگیر است، ای آن‌که مقام فرمانروایی‌اش بس بزرگ است. ﴿۹۹﴾ يَا مَنْ لَا يَشْغَلُهُ سَمْعٌ عَنْ سَمْعٍ، يَا مَنْ لَا يَمْنَعُهُ

فِعْلٌ عَن فِعْلٍ، يَا مَنْ لَا يُلْهِبُهُ قَوْلٌ عَن قَوْلٍ، يَا مَنْ لَا يُعْلِطُهُ
سُؤَالٌ عَن سُؤَالٍ، يَا مَنْ لَا يُجْجِبُهُ شَيْءٌ عَن شَيْءٍ، يَا مَنْ
لَا يُبْرِمُهُ الْإِحَاحُ الْمُلْحِجِينَ، يَا مَنْ هُوَ غَايَةُ مُرَادِ الْمُرِيدِينَ، يَا
مَنْ هُوَ مُنْتَهَى هِمَمِ الْعَارِفِينَ، يَا مَنْ هُوَ مُنْتَهَى طَلَبِ
الطَّالِبِينَ، يَا مَنْ لَا يُخْفِي عَلَيْهِ ذَرَّةٌ فِي الْعَالَمِينَ. (۹۹) ای
آن که شنیدنی از شنیدن دیگر بازش ندارد، ای آن که
کاری از کار دیگر منعش نکند، ای آن که گفتاری از
گفتار دیگر سرگرمش نکند، ای آن که درخواستی از
درخواست دیگر او را به اشتباه نیافکند، ای آن که چیزی
از چیز دیگر پرده‌اش نشود، ای آن که اصرار
اصرارکنندگان او را به ستوه نیاورد، ای آن که آرمان
واپسین جویندگان است، ای آن که نهایت همت عارفان
است، ای آن که پایان جستجوی جویندگان است، ای
آن که غباری در سراسر هستی بر او پوشیده
نیست. ﴿۱۰۰﴾ يَا حَلِيمًا لَا يُعْجَلُ، يَا جَوَادًا لَا يُبْخَلُّ، يَا
صَادِقًا لَا يُخْلَفُ، يَا وَهَّابًا لَا يَمَلُّ، يَا قَاهِرًا لَا يُغْلَبُ، يَا عَظِيمًا
لَا يُوصَفُ، يَا عَدْلًا لَا يَحِيْفُ، يَا عَنِيًّا لَا يُفْتَقَرُ، يَا كَبِيرًا

لَا يَصْغُرُ، يَا حَافِظًا لَا يَغْفُلُ، سُبْحَانَكَ يَا لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ،
الْعَوْثُ الْعَوْثُ حَلَّضْنَا مِنَ النَّارِ يَا رَبِّ. (۱۰۰) ای بردباری
که شتاب نکند، ای بخشنده‌ای که بخل نورزد، ای
راست‌گویی که تخلف نکند، ای عطاکننده‌ای که خستگی
نپذیرد، ای چهره‌ای که شکست‌ناپذیر است، ای بزرگی
که به وصف در نیاید، ای دادگری که ستم ننماید، ای
توانگری که نیازمند نشود، ای بزرگی که کوچک نگردد،
ای نگهداری که بی‌خبر نماند، منزهی تو ای که معبودی
جز تو نیست، فریادرس، فریادرس، ما را ای پروردگار
از آتش رهایی بخش.

التماس دعا